ஓம் தத் சத்

பரப் பிரஹ்மணே நம:

வேதாந்த சூடாமணி.

மூலம் கவி 185.

அகம் பிரஹ்மாஸ்மி.

...மா பிரஹ்மம்.

பிரக் ஞானம் பிரஹ்மம்.

...த்வ மசி.

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாச்சாரிய ஸ்வாமிகள்
வேதாந்த மடம், திருப்பூவணம்.

விலை நயா பைசா 50

சற் குருப்யோ நம:.

ஸ்ரீ நிஜ குண யோகீசுவரர்

கந்நட பாஷையில் அருளிச் செய்த
விவேக சிந்தாமணியில்,

(வேதாந்தப் பரிச்சேதம்)

வேதாந்த சூடாமணி.

இது
நல்லாற் றூர் (தொற மங்கலம்)
ஸ்ரீ சிவப் பிரகாச சுவாமிகளால்
செய்யுளில், மொழி பெயர்த் தருளப்பட்டு,

திருப் பூ வண மடாதிபதி
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய சுவாமிகளால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு
1968 [விலை பைசா 50

சிறப்புப் பாயிரம்.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகாசிந்தா மணியதனுள் அறைவே தாந்தப், பொருளினையுந் நீர்வரைப்பின் உலகறியச் செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான், பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ் சொன்மல ராற்புனைபாப் பெருந்தண் மாலைக், கருமிடற்று வானவர்க்கே சாத்துசிவப் பிரகாசன் கவிஞர் வேந்தே.

சற் குருப்யோ நம:

வேதாந்த சூடாமணி.

பாயிரம்.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழும்
அருணனும் எனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம். 1

சீர்கொண்ட அருமறையின் முடிமணியைத்
தெய்வ-சிகாமனியை அடியவர்தம் கண்மணியை
மாயைப், பேர்கொண்ட விருளிரிக்குந் திநமணி
யை முக்கட்-பெருமணியை அகத்தினுககோர்
விளக்காக இருத்தி, ஏர்கொண்ட விவேகசிந்தா
மணியெனுநூல் அதனுள்-எடுத்தியம்பும் வேதாந்
தப் பரிக்சேதப் பொருளை, நேர்கொண்ட தமிழ்
விருத்த யாப்பதனால் தெரிய-நிகழ்த்துவன்வே
தாந்தசூ டாமணியென் றன்றே. 2

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன் னியாய-
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமுமீ ரேழா, ஓ
தலுறும் வித்தைகளாம் அவற்றுண்மீ மாஞ்சை -
உயர்ந்ததாய்-ஐந்நான்கத் தியாயமா யருத்த, பேத
முற விருகூறும் அவற்றுண்முதற் கூறே-பிறங்கு
மருட் சைமினிசூத் திரரூப மாகிப், பொதுமீ ரா
றத்தி யாயமாய்க் கருமப்-பொருளுணர்த்திப்
பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால். 1

சாற்றியவச் சைமினிசூத் திரத்திற்கு மிக்க-
சாபரமென் ருெருபா டியம்புரியப் பட்ட, தேற்ற
மிகும் அம்மீமாஞ் சைக்குமதம் பாட்டம் என
வொன்று பட்டசா ரியனல்வர் தன்று, போற்றும்
அவன் சீடனுகியபிரபா கரனுற்-புகழ்பிரபா கரமெ
னவோர் மதாந்தரநன் கமைய,ஆற்றியவச் சாபர
பா டியமதற்கு விளங்க-ஆக்கப்பட் டுலகமெலாம்
அறிந்திடநின் றதுவே. 2

உரைத்தவிரண் டாம்கூறு பிரமம்உரைப்
பதனுல்-உத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கூர்

வியாதன், றெகித்தசூத் திரவடிவ மாகியிரு நான்
கத்-தியாயமாம் அவற்றுண்முதனுன்கத்தி யாயம்,
விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு-விளங்
குறுதெய் வதவிலக் கணம்பலபத் திரனுல்,நிரைத்
துரைசெய் யப்படுமேல் நான்கத்தி யாய நிகழ்
பிரம காண்டமென வேநிகழ்த்தப் படுமால். 3

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமெ டயிர்அயிக்கம்-
அறைதலாற் சங்கரா சாரியனுங் குருவால், ஒப்ப
ரிய பாடியமொன் றுரைக்கப்பட் டதுபின்-
உரைத்ததற்கு விவரண சாரியனென் பவனுற்,
செப்பரிய விவரணமாக் குறப்பட்ட ததுவே-
தெரியின்வே தாந்தநூல் ஒன்றுரைக்கப் படு
மால், இப் பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளின்
அகலம்-இங்ஙனமென் றிடினுரைத்தும்இயம்பி
யநூன்முறையே. 4

வாய்த்தநூன் முகத்துரைக்கு மங்களா
சரணை-வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்தேச
ம் எனமூன்,ருத்தபதம் பதப்பொருளே வாக்கிய
யோ சனையே-யறிவிஞ விடையிவையைச் துரை
யினிலக் கணமாம்,கோத்துரைசெய் விசேடவிசே

டியங்கருத்தா கருமங்-கொள்கிரியை யிவையையந்
தந் நுவயவிலக் கணமாஞ்,சாற்றுமறு பந்தசதுட்
டயநூற்கு விடயஞ்-சம்பந்தம் பயனதிகா ரிக்
ளெனநான் கறியே. 5

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம்-
விமலனோடு நூற்கறையப் படலறையுந் தன்மை,
அடைதலுறுசம்பந்தம் பயன்றுயரொ லாநீத்-தானந
தப் பதம்பெறுதல் சாதநநான் கினையும்,உடையவ
னே யதிகாரி யென்றறைவர் அறிஞர்-உரைத்த
சாதநசதுட் டயநித்த வநித்தப், படுபொருளின்
விவேகம்இக பரபோக விராகம்-பழிப்பரிய சமை
முமுட் சுத்வமெனப் சடுமால். 6

நித்தியமாந் மாவேபொய் விடயம் எலாம்
எனத்தேர்-நிலைதருநித் தியாநித்திய வத்துவிவே
கம்பின், மெத்திவரு மிகமொடமுத் தரத்தில்வரு
போக-விராகமிம்மை மறுமையுளவிடயநுகர் வனை
த்தும்,பொய்த்தழியு மிடும்பைமய மெனவிடுதலா
குப்-புகழ்சமையே முதலாய சட்குணங்கள் பெறு
தல்,வைத்தசமை யியல்பாயமுத்திவிருப் பதுவே-
வயங்குமுமுட் சுத்துவமென் றறிந்திடுக மதித்'த

சமைதமையே திதிக்கையுப ரதிசிரத்தை
சமாதி-சமைமுதலா மறுகுணங்களுட்கரண மடக்
கல், சமைதமைதான் புறக்கரணம் அடக்குதல்கா
மாதி தணித்திடுகை திதிக்கைகரு மங்களனைத்
தினையுஞ், சுமையெனவே விடுதலுப ரதிசுருதி
குருவைத்-துணிவினு னம்புமிந சிரத்தைகுரு
மொழிநெஞ், சமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச்
சா தநஞ்சேர்-அதிகாரி செயுங்குருசே வையினை
யெடுத் தியம்பில். 8

ஆததமுடன் அங்கமே தாநஞ்சற் பாவம்-ஆம
வற்றுட் குருபானுக் கநுகூல விருத்தி, ஆத்த
முயர் குருபரன்குற் றேவலே யங்க-மருட்குரவர்க்
குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக், காத்தலது
தாநமாஞ் சற்குருவே மெய்யாக்-கண்டசிவ மென்
நம்பு மதுவேசற் பாவ, மேத் துகரு மம்பத்தி மிகு
ஞாந காண்ட-மெனுமிவற்றுன் மூவதிகா ரிகள்
வேறு முளரால். 9

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையுமியா
னெனதென்-றுளன்கரும காண்டியெலாக் கிரி

யையுமீ சற்கே, திடம்பெறநின் ருக்குமவ னே
பத்தி காண்டி-செயுங்கரும மனைத்தினுக்குங் கரி
தானென் றிருப்போன், மடந்தவிரு நன்ஞான
காண்டியென லாகு-மற்றுமுனர் ஐவரொரு வர்க்
கொருவ ருயர்வா, யடைந்தவதி காரிகளங் கவர்
கருமி முமுட்சோ-டறையுமப் பியாசியநு பவியு
டனு ரூடன். 10

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி-முத்
தனு மவன்நூறு பிறப்பினிலொண் கரும்,நீடுலகம்
இன்மையென நினைந்துபுறக் கரும-நிட்டனுய்
முப்பிறப்பின் முத்தனு மவனே, நாடரிய முமுட்
சுலகங் கநவெனக்கண் டுள்ள-நற்கருமஞ் சேர்ந்து
பிறப் பிரண்டுளனப் பியாசி, வீடுலக விவகார
நினையாமல் விவேக-மேவியோர் பிறப்பினுன்
முத்தனநு பவியே, 41

உலகநிலை தோன்றுமற் றன்றிகழ்ஞானத்தால்-
உண்மைமுத்த னுமவனே யாருடன் மற்றும்,உல
கமுதல் யாதெனத்தேர் வொடு குருனை வயடைந்
தும்-உடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை
யடைந்து, முகிலொரு குரவன்றன் மகற்குபதே

சஞ்செய்-துறக்கேட்டு முயர்தருஞா னிகளாகி
முந்தி,உலகுதொழு விவேகமொடு விரத்திதெய்வ
கதியல்-உற்றிடுவோர் மூவாதி காரிகளாகுவரால்

சாதகர்க ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்-தா
மும்போ தககுருவே முதலாக இருநால், பேத
மடை குவாவருட்போதகன்முன் னூலிற்-பெரும்
பொருள் உறிடுபவன்றத் துவந்திகழ்த்து பவனே,
வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பய-வெந்து
யரங் குதவுமவ னிசிதகுரு வறத்தைப், போதகஞ்
செய் திருமையினு மின்பமருள் பவனே-புகழ்தரு
கா மியகுருவென் லறைகுவர்மு தறிஞர். 13

சூசகனும் விவேகத்தால் சமைமுதலாங்
குணங்க-டொகுப்பவன்பொய் விடயமென வாக்ம
விருப் பருள்வோன், வாசகனும் சிவசீவங் ஐக்கிய
ஞானத்தை-வழங்குமவன் காரகனை யந்தவிர்த்து
நிலைத்த, ஆசகனு முத்தியருள் பவன்விகித குரு
வாம்-அதிகாரி யாவார்க ளெனமுன்னர்க் கூறு,
நேசமுறு சீடர்தம்முள் ஒருவன்முத் தாப-
நெருப்பினுல் வெந்துசிந்தா குலமுடைய னுகி. 14

நானாரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென்கொல்-
நசிப்பதெவ ராலெனவாய்த் தலர்கரங்கொண்
டேகி, யானுநற் கல்வி றி வடக்கம்வை ராக-மாதி
யாங் குணசிடைச்சற் குருவையடைந் தெதிர்
மண். ஊனாரப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள்
குவித்தே-உறவழுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத்
தொழிவு, தானுமெத் திறத்தினால் எனவினவல்
சீடன்-றனதுவிதி வத்துபசந் நத்துவமா மன்றே.

அனையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னோக்கி-
அஞ்சலேலாம் பென்றபய கரஞ்சிரத்தி விருத்திப்,
புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவன தநாத்ம-புத்
தியினை யொழித்துத்தா தாத்மியவாக் கியத்தா,
னினையலரும் ஒருபிரம நீயேயென் றுள்ள-
நிலையையுணர்த் துதல்குரவ உபதேச மாகும்,
இனையவுப தேசமுறை யுத்தேசத் துடனே-
யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத்
தாமால். 16

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமமாத் திரத்
தா-லறைந்திடுத னுத்தேச மாங்களகம் பளமாங்,
குறியுடைய தானெனல்போலப்பொருளிற் சிறந்

த-குறியுரைத்த விலக்கணமவ் விலக்கியமாம்
பொருளிற், செறிவுறுமவ் விலக்கணமுண் டோ
விலையோ வென்னத்-தெரிந்திடுதல் பரிட்சை
யோர் பொருளறிந்து பெறற்குப், பொறியுறல்
செய் காட்சியாம் அளவைமுத லாகப்-பொருந்து
பிரமாணங்கள் எட்டுளவாம் என்றே. 17

கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே-
காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமது மாநந், திடமருவு
மவ்வநுமா நம்பதிஞ்ஞை யேது-திட்டாந்தமெனு
மங்க முடைத்தவற்றுட் பதிஞ்ஞை யிடமலைவெவ்
வழலுடைத்தென் பதுபுகையுண் மையினால்-என
லேது மடைப்பளிபோல் என்பதுதிட் டாந்தம்,
உடைமையுணர் ஆத்தனுரை யானதிதீ ராதி-யுச
கனியா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம். 18

பகற்பொழுதுண் ணானொருவன் இளையாமை
கண்டு-பரிந்திரவூண் கற்பித்தல் காணருத்தா
பத்தி அகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தன்னெனி
விருப்பன்-அவன்வேறோ ரிடத்திலெனத் தெரிந்
திடுத றன்னைத், தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தா
பத்தி யென்பர் - தகும்பசுவோ டொக்குமரை

யெனுமொழிகேட் டிருந்தோன், புகப்படரும் வாத்திலதன் விடயஞா கந்தான்-பொருந்துதவே யுவமானப் பிரமாணம் ஆகும். 19

இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனுற் ரேன்று-மின்மையுணர் வபாவமா மாயிரமா கிய வெண், டன்னிலொரு நூறெனுமெண் ணுண்டெ னுஞா னந்தான்-சம்பவமா மிம்மரத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ், சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடய வுணர் வதனைச்-சொற்றிடுவர் அறிஞரை திகமாகு மளவை, யென்னவிவண் டொகுத்துரைத்த காட் சிமுத லாய-எண்வகையிற் சமயர்கொளல் இன்னவெனவுரைப்பாம். 20

புகலுலகா யதனுக்குக் காட்சியொன் றேசைந-புத்தவைசே டியர்கடமக் கிரண்டநுமா னத்தோ, டுகலருஞ்சாங்கியர்க்குமூன் றுரையொடுநான் குவமை-யொடுநியாயர்க் கருத்தா பத்தியொடைந் தாகு, மிகுபிரபா கரற்காறும பாவமொடு பாட்ட-வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிக தெரிவுற், றிகலருமொண் புராணிகர்கடமக்களவை எட்டாம்-என் றுரைப்பர் சம்பவவை திகங்களுடன் அன்றே. 21

1. திருக்கு விவேகம்.

திருந்தியவே தாந்தநூல் இயம்புறுவ திருக் குத்-திருசியமென் றிருபொருளவ் கவற்றின்மு தற் றிருக்கில்,வரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசா திகளா-மற்றவைமூன் றினுக்குமுதா ரணமு றையே மொழியில், விரிந்தநிழ றருநெடும்பூம் பணைமரமொன் றிற்கு ஞிமிறின்கள் புக்கு முகத் தழுதுபெரு குறுதேன், அருந்தநறு மலர் முதலா யினவும்வே றுள்ள-அணிமரமுங் கன்மு தலா யினவும்போ லாமால், 22

நிரவயவ மாதலினு னுஞ்சத்து வேறு-நிகழா மை யானுமிறை தனக்குமுத னடுவின், றெரு வுறுக விவ்வுலக காரணமா மாயை-உண்மையினு னிறுதியதி லென்பதென்கொ லென்னில்,வரைவு தரு சித்திரிகன் சித்திரசத் தியைப்போன்-மாயை யுஞ்சரக மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறுய்த், தெரி வதிலா மையினென்றுஞ் சச்சிதா னந்த-சிவத்தி னுக்கு விசாதியிலை யென்றுணர்க தெரிந்தே. 23

சுருதியினுள் ஏகமே வாத்வைதம் என்னுஞ் சொற்கிடையுள் ஏகமெனுஞ் சொல்லதனுக்

கயிக்க, மரிதிலுண ரேவவெனு மிடைச்சொற்குத்
தேற்ற-அத்துவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக்
காகக், கருதுபொருள் வருதலினால் இம்முறையே
மாயா-கற்பனைகள் கடந்துநிர வயவமா யென்றுந்,
திரிதலிலின் மயமாகும் ஒருபிரமந் தனக்குத்-
தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே,24

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்டா -
யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள, சுத்தியூ
டிலாதவிர சதம்விளைத்தத் போலச்-சொல்பிரம
சத்தினில்லா வுலகதுகற்பித்தல், எய்த்திது தான்
வெள்ளியதன் றிப்பியெனல் போலோர்ந் - தின்
றுலுகம் பிரமமெனத் தெளிதலப வாத,
மெய்த்தபொருள் அறியுமிலக் கணமூன்று மவை
தாம்-விளங்கதத் வியாவிருத்தி தடத்தமொடு
சொரூபம். 25

ஆகமுத லனநேதி யதுசெய்து நின்ற-வா
ருயிரை யறிவித்தல் அதத்வியா விருத்தி, சாகை
நுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூ தாதி - சக
மாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்தல் தடத்த,மா
கனலி விளங்குகதிர்ச் சொரூபனெனல் போலாங்-

மாவினிச சொருபமிது வெனவுணர்த்தல் சொரூ
ப, நீகடவு சொருபநிசம் சச்சிதா நந்த-நித்தியப்பூ
ரணமாக நீநினைந்து கொள்ளே. 26

மதித்தன்மதி யாமைநந வாதிகளிற் றனக்
கோர்-வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தை
யனைத் தினுமே, உதித்தவிட யங்களைநின் றறிந்
திடுதல் சித்தாம்-உவப்பினுக்கு விடயமாந் தன்
மையா நந்தந், திதித்தசதோ திதநித்தம் அனைத்
துஞ்சா தகமாந் - திறத்தினால் அனைத்தினுஞ்சம்
பந்தநிறை வெனவே, விதித்திடுக உயிாசச்சி
தாநந்த மயமேல்-விளங்கியதில் அவற்றுளா நந்த
மெங்கும் எனினே. 27

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விளக்கின் ஒளி
யே-விளங்கியிடும் புனலிடத்தின் வெம்மையே
விரியும், வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகி
னிலவ் வகைபோல்-விமலசத்தொன் றேதிகழுங்
கன்முதலா மவற்றின், மெய்ம்மைதவிர் புத்தியது
தமோகுணத்தின் மூட,விருத்தியினும் இராசதத்
தின் கோரவிருத் தியினு, மெய்மையசச் சித்தா
குஞ் சத்துவத்திற் சாந்த-விருத்தியினிற் சச்சிதா
நந்தங்க டோன்றும். 28

ஆதலினால் ஆநந்த மயமாமாந் மாவவ்-வைந்தி
னுக்கும் உபாதியுள அவைமுறையே மொழியிற்,
பேதமுறுஞ் சத்துமூன் றாய்விவகா ரிகம்பின் -
பிராதிபா சிகம்பார மார்த்திகசத் தெனவே,மூவு
ணர்விற் சுழுத்தியிற்றோன் றாதநந வுற்று-முத்தி
யும் அனவுமுறுங் கடாதிமுத லதுவாம், போதி
கநவினிற்றோன் றி அழிவதிடை யதுவாம்-பொன்
றாத பிரமசத்தே இறுதியதாம் அன்றே. 29

சிவனொடு சள்கூடத் தன்பிரம்ம என்னத் -
சித்துநான் காங்குடநீர்·கதுவுறுவெண் மீன்வான்,
றாவுபனி நீர்பிம்ப அநுமிதா காசஞ்-சொல்கடா
வச்சிந்தா காசமொடு மாவான்,மேவுமிவையவற்றி
னுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்-விடயமொடு பிர
மம்வா சனைமுக்கி யம்பின், எவுநிச வாநமாவோ
டத்துவிதம் வித்தை-ஒனாமியற்றின் பெயரா
லெண் வகைப்படுமா நந்தம். 30

மாதுமுதல் விடயவூ தியங்கடமிற் றோன்றி-
வரல்விடய ஆநந்தம் கண்படையிற் றோன்றல்,
ஓதுபிர மாநந்தந் துபிலொழிவிற் றோற்றம் -
உடையதுதான் வாசநா நந்தங்கே டின்பம், ஆத

விலா னொதுமன்மதி தோன்றுதல்முக் கியமாம்-
ஆநந்த மநோலயயோ கத்தினில்வந் துதித்தல்,
எதமறு நிசாநந்தம் பிரியவிட யத்துள் - இ
யான்பிரியன் எனத்தோன் றுதலாங்மா நந்தம்.
31

விரியுமுல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்மை
தான் என்னும் - விவேகத்திற் றோன்றுவதே
யத்துவிதா நந்தம், அரியமறை முடிவாகும்
வாக்கியஞா நத்தால் - ஆதலது வித்தியா நந்த
மென வறிக, வுரியனமுன் னின்மையொடு பின்
னின்மை யன்றி - யொன்றொன்று காமையென்
றும் இன்மையென நான்காய்த், திரியுமபா வங்க
ளிவை நித்தியத்துட் புகாத திறத்தனவாம் பூர
ணத்தும் உருதனமூன் றாகும். 32

உரைத்தவைதாம் இயாவையெனின் ஒருகா
லத் துண்டின் - னொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்
சேத முடனே, தெரித்தவொரு தேயத்துண்
டொருதேயத் திலையென் - தேயபரிச் சேதமு
மொன் றாமாகா தென்னும், கருத்தில்வரு வத்து

பரிச் சேதமுமாம் என்னக் - கருதிடுக இனிச்சித்
தின் விரிவாகும் எனமுன், விரித்திடுமச் சீவாதி
கட்குநா மாதி - விவகார கற்பனையீண் டெடுத்து
மொழி குதுமால். 33

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசுவன்-
தைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவர்
அவருள்,வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபி
மாநி - வியாவகா ரிகன்புத்தி கதுவுறு சை தந்யன்.
மாற்றரிய சிதாபாசன் விட்சேப ரூபன் - வருபிர
மாத் திருநுவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே,
தோற்றியிடும் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி-
துவம் பதமுக் கியன்முதலாயின விசுவ நாமம். 34

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மாநி-
பிராதிபா சிகசீவன் சொற்பநகற் பிதனென், மற்
றவைதான் முதலாய தைசதன்றன் பெயராய்-
வழங்குறுவர் காரணமெய் வியட்டியபி மாநி,
யுற்றுவரும் அவித்யோ பகிதன்கா ரியமாம்
உபாதிகனென் பனமுதலாம் பிராஞ்ஞா மங்
கள், பற்றிவரு சீவாந்மா அந்தராந் மாமேற்-பர
மாந்மா எனப்படுமாந் மாவிதமூன் றாகும். 35

காய்ந்துள விரும்பு போலுடம் பாதி கலந்
துறு குடும்பமென் வழக்கிற், சார்ந்துளன் சீவாந்
மாவெனப் படுவான் தாமரை யிலை யினீர்
போலத், தோய்ந்துள குடும்பப் பெருவிவ காரந்
தோய்விலன் அந்தராந் மாவாம், போந்துல கிற்
குப் பரிதிபோற் சான்றாய்ப் பொருந்தினேன்
றான்பர மாந்மா. 36

நீர்விழுந் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி நின்ற
தென் றுரைப்பது போலும், கார்விரைந் தோட
ஓடுகின் றதுதண் கலைமதி யென்பது போலும்,
ஓர்வருந் திரிவிற் போதவாந் மாவிற் றுடன்முத
லாகிய உபாதிப், பேர்வருஞ் சீவ பாவனை உலகப்
பெருவிவ காரமென் றறியே. 37

அருவிராட் புருடன் இரணிய கர்ப்பன் அந்
தரி யாமியென் றீசன், றிரிவிதம் அவருட் டூலவா
கத்துச் சமட்டியா கியவபி மாநி. விரிவுறும் வைசு
வா நரனெனன் முதலா விராட்புரு டன்பெய
ராகு, மருவுறும் இலிங்கம் எனுமுடற் சமட்டி
மாநிமாப் பிராணனே யன்றி. 38

சூத்திராத் மிகனென் பெயர்முத லாகச் சொற்றனர் இரணிய கர்ப்பற், கேத்துகா ரண மாம் உடம்புறு சமட்டி யெனுமபி மாநியவ் வியத் தன், வாய்த்தகா ரணமாம் உபாதிகன் அநந்த மயன்பர தேவதை பரமன், ஆத்ததற் பதமுக் கியார்த்தனென் பெயர்முன் அந்தரி யாமிபெற் றிடுமே. 39

சித்திர படமோர் பொருளொடுங் கூடாத் திகழ்வினிற் றௌதமே யெனவு, நெய்த்தகூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு நீனிறத் திலரஞ்சித மெனவும், பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும் படுதல்போற் பிரமமு மாயை, வைத்த கா ரியங்கள் கடந்துறு நிலையில் வயங்குஞ்சித் தெனும்பெயர் புனைந்தே. 40

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி அந்தரி யாமியா மாயை, சகலகா ரியமாஞ் சூக்கும வுடம்பு சார்ந்துபொன் கர்ப்பனென் றுறி, விக லமில் தூல வுடம்பினை மேவி விராட்டென நிற்கு மென் றறிவாய், திகழுறு பிரமஞ் சித்திர பட மேற் சித்திர மியாதென வினவில். 41

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதந மோடு வெற் பெழு வாயசே தநமாய்ப், பரந்துள வுலகஞ் சித் திரம் என்பர் பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத், திருஞ்சடா சடமாம் உலகது தோற்றம் எவ்வ ணம் எனிற்படந் தன்னில், வரைந்தபன் னிற மாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற வல்லன வலதுஇற் போலி. 42

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்றம் உண் மையாஞ் சித்திர படம்போன், ஞர்வுற எழுதும் கிரிமுத லாய வதனொடொப் புறுகிலா வாபோற்- றோவரும் பிரமத் தெழுந்துபற் பலவாஞ் சீவர் கள் சித்தொடப் பாகப், பார்முதல் ஒவ்வாச் சடங்களா தலினுற் பரத்திலாஞ் சடாசட வுல கம் 43

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்கள் எலா மறி தன்முத லனவாம், கத்திருத் துவமோ டகத் திருத் துவம்பின் அந்நிதா கத்திருத் துவமே, யத் தன்மெய்ப் பிரபுத் துவவலி யாக்கல் அளித்தல் போக் குதனிய மநந்தான், எய்த்திடல் அகற்றும் அநுப்பிர வேசம் என்பன வீசனெந் தொழிலே. 44

நீங்கிய விகாரப் பிரமமாம் ஈச னிகழ்த்
துமோ தொழில்பல வென்னிற், பூங்கதிர் இச்சை
யின்றியே வாரி பொழிமழைக் கதிரினாற் பொழி
யா,ஆங்கதி னிழலாய்ப் பொருந்தியங் கிழலை யலர்
மூகி லான்மறைத் தளித்தே, தூங்கிம கரத்தால்
வெங்கதி ரானீர் தொலைத்ததைத் தன்னொடாக்
குதல்போல், 45

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப்
பொலிந்தசிற் பிரதாந மதனாற், சாற்றரு நிமித்த
காரணன் ஆகித் தகுஞ்சடப் பிரதாந மதனால்,
ஆற்றுபா தாந காரணன் எனஙின் றாக்கிய புத்தி
யா திகளிற், றோற்றுபு சீவ ரூபமாய் வினையாற்
சொற்றபோத் திருவென நின்றே. 46

நியமசத் தியினாற் போகபோத் திருவை நிய
மஞ்செய் துருத்திர வுருவான், மயமுறு மாயா
காரியஞ் சிதைத்து வந்தருள் ஆர்ய வுருவால்,
அயர்வுறு சீவன் தன்னையே தன்னோ டயிக்க
மாக் குவனென அறிக, வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டி
யென் பனவால் உயிரிறை கட்குறும் பேதம்' 47

மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்போன்
மிகுமுயிர் எலாமுனான் எனுமோர், தகுமபி மாநம்
இறைசமட் டியதாம் தனித்தனி மரம்பெயர்
கொளல்போற், பகுமுட றோறும் வேறுவே றாகப்
படுமபி மாநமோர்ந் துரைப்பிற், றொகுமுயிர்
வியட்டி யுருவமென் குவர்மேற் றொம்பத விலக்
கியம் உரைப்பாம். 48

சீவனொன் றிடுமூ வகையதிட் டாநன் சேத
நன் அந்தரி யாமி, ஆவலின் அநுசந் தாத்திருச்
சுயஞ்சத் தார்த்தனோ டவச்சிந்ந சீவன், தாவ
றும் பார மார்த்திகன் றுரியன் சான்றினன்
பிரத்திகாந் மாவாம், ஏவமி றொம்ப தத்திலக்
கியர்த்தன் என்பகூ டத்தநா மங்கள். 49

ஈசனொன் றிடுமூ வகையதிட் டாநன்
இயம்பரும் ஒருபரப் பிரமம், பாசமில் பரதத்
துவப்பர மாந்மாப் படியிலா'விசுத்தசித் தன்றிப்,
பேசுதற் பதலக் கியார்த்தனென் பனமுற் பெறு
பரி யாயநா மங்கள், தேசுறு பிரமந் தனக்கென
வுரைப்பர் திருந்துநூல் தெரிதரும் புலவர். 50

வடிவொடு பெயராற், குடமுத லாக மண் பல வகைப்படும் அதுபோற்,சுடுபசும் பொன்னே செய்கையாற் பலவாஞ் சுடரிழை உருவகொள் வதுபோற், படியறு சித்தே முன்சொல்சீ வாதி பலவுமாம் எனமுத லாக, விடலரும் அறிஞர் நூல்பல திருக்கு விவேகமென் றியம்புறும் அன்றே. 51

---

2. திருசிய விவேகம்

இந்தவினை யநாதியடைந் ததைமுழுது மறையாமல் இந்து தன்னால், அந்திறனை யொளிர்வித்துக் கொள்களங்கம் எனவெனை யான்அறியேன் என்னு, முந்துலக விவகாரந் தனிலுயிரை யடைந்ததனை மூடா தென்றும், அந்தவுயி ராலறியப் பட்டுமன றம்பிக்கு பந்தி ரம்போல். 52

விளங்குறுமாந் மாவுருவம் அல்லாமல் ஆந் மாவின் வேறாய்த் தோன்றா. துளங்கொள்விய தாதிகா ரியங்கடமைத் தோன்றாமல் ஒடுக்கி நின் றுந், துளங்கலக டிதகடனை யெனுஞ்சமர்த்தை யாகியுமே தோன்றா நின்ற, வளங்கடரு கார ணமா யதுவாகுந் திரிசியமா மாயா சத்தி. 53

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துச் சடந்துக்கம் அநித்தம் கண்டம், எனுமிவையுண் முயற்கோடு முதலசத்துச் சடவுருக்கல் லெழு வாய் புத்தி, தனையடையுங் கோரமொடு மூட விருத் திகடுக்கம் தபுமெய் யாதி, முனமுரைசெய் அநித்தங்கண் டிதங்கால பரிச்சேத முதல வாகும்.

பிரமொட சத்துச்சா வயமுமெதிர் மறையு மவை பிரிந்து தம்மின், மன்னியவும் ஒழிந்தநிர் வாச் சியமாகு நவவிதமம் மாயை எய்தும, உன் னலருஞ் சுருதிசம் பந்தமுத்தி சம்பந்தம் உலக பந்தம், என்னவரு ஞானங்கண் முறையேயம் மாயைபடும் இயல்பு கூறில். 55

விண்ணின்மலர் எனத்துச்ச மேயெனவும் இப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணுமநிர் வாச் சியமாம் எனவுமுயிர் போனித்த மெனவு நிற் கும், உண்ணிலவு தமமாயை மோக முடன் அவித்தைபொய் யுருவியென்றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகும் எனவறிஞர் நவில்வர் அன்றே. 56

சீவசே தநமறைத்துத் தமமயலா கியல்வுல
கத் திறத்திற் கெல்லா, மேவுகா ரணமாகி மாயை
விப ரீதஞானம் விளைத்து மோகம், ஓவவுணர்
வழிந்தவித்தை சத்தின்வே றாகிப்பொய் யுருவி
யாகும், வீவிலா மாயையதற் கிருதருமஞ் சங்
கோச விகாசம் என்றாம் 57

விரிந்தபடம் ஓவியங்கள் பலதிகழ்த்திக்
குவித்தொடுக்கும் விதமே போல, அரந்தைதரு
மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தினால் அகிலங் காட்
டிப், பாந்தவைகள் சங்கோச தருமத்தால் அடக்
கும்எனப் பகர்வர் மாயைக், கிருந்தகுணம்
இரண்டுளவில் சுதந்தரமும் சுதந்தரமும் என்ன
அன்றே. 58

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே
றாகியொரு பொருளாய்த் தோற்றல், செய்யாமை
யாலுளதில் சுதந்தரஞ்சான் றாயவொரு சேத
னன்பால், உய்யாத சீவாதி யாக்குதலாற் சுதந்தர
மும் உளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல்
விசும்பலர்போல் இல்லையென விளம்பல்
அன்றே. 59

புலமில்கந விடைக்கரிபோற் றோன்றிவிசா
ரந்தோன்றப் போன்றும் பொய்யா, நிலவுதல்
செய் சுத்தசத் துவவடிவ மாயையொடு நிகழ்த்து
கின்ற, மலிநசத் துவவடிவ அவித்தைதமப் பிர
தாந வடிவம் ஆகு, நலமில்பிர கிருதியென விருத்
திமூன் றுடைத்துமுன நவின்ற மாயை. 60

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாச
யிக்க மாயிற் றுண்மை, யாயபிர மத்தினந வொடு
படைப்பின் இதுபேத அவத்தையெய்தும், மேய
வதிற் பிரமசை தந்யம்பிம் பித்திதுவே விளங்கு
ஞாநத், தூயசைதந் நியவீசன் நற்பதியென் றிட
நிற்குந் துணிவு தன்னால். 61

அப்பரற் குபாதி யாகி அமோககா ரணியா
மாயை, பொய்ப்புறும் அவித்தை யெண்ணிற்
போத்திருப் பசுவென் றோதும், ஒப்பருஞ் சீவர்க்
கெல்லாம் உபாதியாய் மோகஞ் செய்யும், எய்ப்
புறு பகுதி பாசம் எனக்குணச் சமமாய் நின்று. 62

அவித்தையின் பிம்பித் துள்ள ஆருயிர்
நுகர்ச்சிக் காகத், துவக்குறு காரி யங்கள் தோற்

றிட வெதிர்கு றித்த, வுவப்புறும் ஈச னேக்க மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து. பவப்படு கால மாகி யது கொடு பரிணு மித்து. 63

இருமக தத்து வந்தான் எனநிற்கும் அதுதா னீர்பெய், தரும்விதை முளையா மண்முன் போவி ரா தமர்தல் போலக், கருவெனும் பகுதி யோடாங் காரமு மாகா மற்பொய், உாமுறு நிருவி கற்ப வுருநடு அவத்தை யாகும். 64

கொன்மக தத்து வந்தான் குணபேதம் உருப்பொய் ஞாந, மன்சவி கற்ப மாக வருமுதல் அத்தி யாசம், என்முத லாங்கா ரந்தோன் றிடுங் குண சத்து வந்தான், பின்வரும் இராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குணமென் ருகும். 65

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி உருவங்கள் பிர கா சம்பின், புரைப்பிர விருத்தி மோகம் என்குவர் புகல்கு ணங்கள், நிரைப்பெயர் தான்வை காரி நிகழுந்தை சதம்பூ தாதி, விரிப்பருங் குணங்கண் மூன றுந் தருவமேல் விளம்பல் உற்ரும். 66

சத்துவ குணத்திற் ருேன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும், புத்தியிந் தியங்கள் ஐந்தும் போந்துதித் திடுமி ராச, தத்தில்வாக் காதி யைந் துந் தகும்பிரா ணுதி யைந்தும், அத்தமோ குண த்திற் ருேன் றும் அகல்விசும் பாதி பூதம். 67

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்தல காகி நிற் குஞ், செப்பிய கரண நான்கின் செயல்களா நினைத்தல் அந்தப், பொய்ப்பொரு டுணிதன் மாநம் புரிதல்சிந் தித்த றிங்க, டிப்பிய நான்மு கன்சேத் திரிபுராந் தகன்றே வன்றே.

இக்கர ணங்க டாநம் இதயஞா நேந்தி யங் கட், குய்க்குறுந் தொழிலாங் கேட்டல் உறல் காண்டல் உண்டன் மோத்த, றிக்குமா ருதமே நன்மித் திரனுயர் வருண னேடு, தக்கசு வநியாந் தெய்வந் தாநங்கா தாதி யாமே. 69

புத்தியிந் திரியங்க டாமுணரும் விடயம்-புறம்என வே உள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவிகள் புதைப்பின், உய்த்தபிரா ணுதியொலி கேட்கை யந்நா திகளை-புண்ணும்போ தழல்குளிர்ச்சி யறி

தல்விழி மூடின், மெத்துமக விருளறிதல் உத்
காரா திகளின் விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்
முறையே யாகும், வைத்தகரு மேந்திரியத்
தொழிலுரைத்த னடத்தல்-வழங்கல்விடல் ஆநந்
தித் திருதலென வறியே. 70

அங்கிமக பதியிரவி யுடன்மிருத்து பிரசா,
பதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகைக டாநம்-
இங்கிவையுள் உட்கரணம் இருவகையிந் திரிய-
மென்னவரு பதினன்கும் அத்தியாங் மிகபாங்,
தங்குமிவற் றுறுவிடயம் ஆதிபௌ திகமாங்-தகு
மதிதே வதையாதி தெய்வீக மாமிப், புங்கவரே
யிந்திரியம் விராட்புருடற் கதுமெய் - பொன்
கர்ப்பர்க் கதுமறைப்பாம் அந்தரியா மிக்கே. 71

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுசு
வாச-நிசுவாசம் இயற்றுமபா நன்குதத்தின் உற்
றுச், சென்றொழிய மலசலங்கள் ஒழித்தலுறுஞ்
சமானன்-சேர்ந்துந்தி யந்நரசம் உறுப்பனைத்தும்
பகுக்கும், என்றுமுதா நன்களமுற் றுத்காரம்
புரியு-மிருந்தங்கம் எங்கும்வியா னன்பரிக்கு
முடம்பைக், குன்றுதலி னுகன்சோம் பாவித்தல்

விளக்குங்-கூர்மனுல் விக்கலொடு தேக்குளவாம்
அன்றே, 72

தும்மலுடன் இருமல்வருங் கிரிகரனு னகு
தல்-சொல்லுதலாந் தேவதத்த னுற்சோக ராகம்,
இம்மைதருந் தநஞ்சயனத் தநஞ்சயனும் வாயு -
இறந்த வைந்து நாள்காறும் இருந்தானி வீங்கி,
மெயம்முழுதும் வெடித்திடச்செய் தகலுநா
காதி-விளம்புபுற வாயுக்க டாங்கருமேந் தியங்க,
டம்மைமிக இயக்கலுறும் பிராணுதி வாயுத்-தாமி
யக்கும் விடாமன்னா நேந்திரியங் களேயே. 73

சாற்றின்வை ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ் சந
னந்-தரியாமி யொடுமேகாப் பிராணனெனும்
பெயர்கொள், காற்றிவைகள் சிவச்ம் பந்தமா
மேயுட்-கரணங்கள் இயக்கியிடு மண்முதலேந் திற்
கும், பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்டீ
கரணம்-பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகுந்
தருமம், ஆற்றலுறு திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி
வெளியா-மயனொடரி அரனீசன் சதாசிவன்றே
வதைகள். 74

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்
முட் ககநத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண்டே
றுடனே, அந்தழலுக் கொளியொடுமூன் றறற்
கிரத மொடுநான்-கைந்துமண மொடுபுவிக்கென்
றறிகதிரி புடிதான், மூந்துஞா திருஞாந ஞேய
மாம் அவற்றுண்-மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை
தந்ய, நந்துஞா திருமநத்திற் கதுவறிவு ஞாந-
நவின்றபௌ திகவிடய ஞேயமென அறியே. 75

ஈங்குமநம் இருபத்து நான்காவ தாகும்-
இருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங் காரம், ஆங்
கதனை யடைதலுறுஞ் சிதாபாச சீவன் அறையு
மிரு பத்தாறு மவன்மாயை மருவும், ஓங்கொளி
யாம் ஈசனிரு பத்தேழா மவனவ்-வுயிர்முதலாந்
துரியனிரு பத்தெட்டா மவனு, நீங்கலரும் ஈசன
திட் டாத்திருவாம் பிரம-நிதழ்த்திலிரு பத்
தொன்ப தாவதுவாம் அன்றே, 76

தெரித்தகா ரியத்தோற்றம் இருவகையாம்
கிரம-சிருட்டியுக பத்சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி,
விரித்தமக தத்துவமக மூந்தன்மாத் திரையாம்-
விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூதம்,உரைத்

தவற்றூற் பிரமாண்டபிண்டமுத லாய-வுலகுதயந்
தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலான், மருத்துவசத்
தலைபாதி போற்சிவத்தின் மாயா-மயநாம வுருவ
நிகழ் வாமுகபத் சிருட்டி, 77

சுருதிசித்தம் ஆசலினுல் இவையுடம்பாடா
கும்-தூயபரப் பிரமாம் விகாரமிலா விரையாற்,
றருதல் எங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்
னிற்-றுளிலாக் கதிர்ச்சிலையில் இச்சையிலா
தெழுந்த, பருதியினுல் அழல்வரல்போற் பரசிவ
னுன் மூலப் - பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள்
வரற்குச்,கருதின்முரண் ணிலையாகும் எனப்புகல்
வர் அறிஞர்-காரியங்க டோற்றுதனுல் வகை
யவையீண் டுரைப்பாம். 78

விருத்திபரி ணுமமா ரம்பம்விவர்த் தமதாம்-
விரிந்தபடங் குடிபாவம் பாறயிரா காரம், உரைத்
தலுறு தந்துபட நியாயம்வன் பழுதை உரகவுரு
முறையவற்றின் றிட்டாந்தம் ஆகும், வருத்து
கவயிற் றரவங்கந் தருவநகர் குற்றி-மகன்கநவிந்
திரசாலஞ் சுத்திகா ரசதந், தெரித்தவிவை முத

லனவாந் திரிதலின் மெய்ப் பொருளிற்-றிர்ந்திடு
பொய்ப் பொருளது கற்பிதமாதற் குவமை 79

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிசாரி
யாகப் பொருந்துமுயி ரிடத்தேன்முன் பிராந்தி
யார்க் கென்னில், ஒப்பில்சதிபதிரதிமா லுருவச்
சொப் பநந்தான் ஒருமுநிவன் பாலுதிப்பி னத
னலங் கவனுக், கெப்பழுது மிலாததபோற் சான்
றுமாந் மாவில் இலங்குகுண வுருவமாம் பகுதியி
னன் மருளு, மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராந்தி
ஞா நமும்பொய் - விடயஞே யமும்வரினும்
அவற்கிடையூ றிலேயே. 80

இறைவனுற் றேன்றியமா யாமயமாம்
உலகம் இருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினல் அத
னுண், மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா-
மற்றெருருபோக் கியவடிவ மேவிருப்பு விடயம்,
வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்தினெடு நொது
மல்-விடயமெனப் பலவிதமாம் அவையாவை
யென்னின், முறையின்வரி தாதிபுலி யெழுவாய்
வீழ் துரும்பு - முதலனவாம் எனமொழிவர்
முற்றுமுணர்ந் துடையோர். 81

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பின் எய்
துமுயிர்க் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோர், தேச
விட யத்துறுகற் கெவ்வாறிங் கென்னிற் - றிட்
டாந்தம் ஈசனிரு மிதமணியா திகடாம். பேசி
லொரு தகையாய்ப்போத் திருப்புத்தி தன்கற்-
பிதநாநா விதத்தினல் அவைத்தமைபெற் றேனுக்.
காசைவிட யமதாகிப் பெறுற்குவெறுப் பாகி-
யரியதுற விக்குபேட் சாவிடயம் ஆமே. 82

அப்பொருடான் விளங்கித்தோன் றுறுவ
தற்கின்னும் அறைதுமொரு திட்டாந்தந் தோன்
றியவோர் மாது, மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப்
போத்திருக்கள் புத்தி - விருத்திகற் பிதத்தினுற்
றுதைக்கு மகளாய்த், தப்பில்கொழு நற்குக்கா
தலியாகி மகற்குத் - தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா
யிருப்பள், இப்பரிசு விடயமெலாம் இறைவனிரு
மிதமும் இலங்குயிர்க்கற் பிதமுமாம் இருதிறத்
துற் றிடுமே. 83

அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா திப்ப-
தல்லாமை யானுநூல் ஆசிரிய வடிவாய், நண்ண
லரு முத்திசா தநமாயுந் தன்னல் நழுவவொண்

ணு யையினுனும் அனையதுதா னிற்க,எண்ணரிய
சீவகற்பிதமாய வதுதான் இருபிரபஞ் சங்கள்
சாத் திரத்தொடசாத் திரமாங், கண்ணுமசாத்
திரப்பிரபஞ் சங்கொவிரு திறனும்-கழறிற்றீ 84
விரமந்தம் எனவவையீண் டுரைப்பாம்.

சீவபர விசாரணையே உரைத்தலரி தாஞ்
சாத்-திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளிதீ விரமாங்,
காவலுறுஞ் சாதிகரு மாதிகமொ டேதன்-கருணை
மாக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின், மேவுறு
மவ் விருதிறனும் ஆருயிர்மெய்க் காட்சி -விரோதி
களா தலின்ஞானம் பயிறற்கு முன்னம்.ஒவ்வசாத்
திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்ஞ் ஞாந-வுதவியா 85
யாங்மக்காட் சிப்பின்விடு வதுவாம்,

காட்சியுற்ற பின்னுந்-
தீவிரமந் தங்களுயிர்க் விடுவனவென்
திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு பாதிபதி விம்போ-
றறிக, பாவமுறு மவச்சிந்நோ யெனவே, மேவு
பாதியுடன் அத்தியா சோபாதி முறையே-
மூபா திகளொருமூன் றுளவவற்றை தானே,
விளம்பிடியிற் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை பிரத்
யாவரண வவச்சிந்நோ பாதியாம்

திய-காந்மாவுக்கு அதனதுகா ரியமாம்புத்
தியினில், 86

பற்றியவாங் மாப்பதிபிம் பித்திடுத ருனே-
பதிபிம்போ பாதியாம் புத்திகதம் ஆய, முற்றுசுக
துக்கங்கள் உயிர்நுகர்தல் போல-முயலுதலே
யத்தியா சோபாதி யாகும், உற்றவத்தி யாச
விலக் கனமாம்வே றொன்றில் - ஒன்றினது
புத்தியிப்பி வெள்ளியது போல, மற்றதுநால்
வகைப்-டுமால் மித்தையுடன் இதர - மற்றி
தரே தாஞ்சத்தி யங்களினுல் அன்றே. 87

நெருப்பிெனாடு புணர்ச்சியாற் புனற்சூற்சி
வரல்போ - னித்தமுறு மாங்மசங் நிதியதனின்
முறையே, சரிப்பிெனாடு காண்டனினை வுறலறி
தல் வரலாற்-றகுந்தூல மெய்மித்தி யாத்தியா சந்
தான், இருப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தி யாச -
மிதரேத ராத்தியா சங்காணம் ஆகுந், தரிப்பரிய
மூலவகங் காரமது தானே - சத்தியாத் தியாச
மெனச் சாற்றுவர்தக் கவரே- 88

ஆங்கார மாங்மாவிற் குனானெனலாற் கயிற்
றின் அரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தான்,

ஆங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தா - வா
மெனலாற் சிவப்புவலம் போற்சோபா திகமாம்,
ஈங்காகுங் காரணதரு மான்மாவிற் கிச்சை-யினே
ஞானென் றிருத்தலினால் அலைபுனலிற் புக்க,
வீர்ங்கதிரின் பிம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாசம்
எனவுரைப்பர் நான்குடும்ப வானெனநிற்
கையினால். 89

மைந்தர்முத லாயினோ ருடனான்மா விற்கு-
மண்ணுலகிற் பஃறியத்தர் விவகாரம் எனவே,
அந்தமுறு சம்பந்த மாத்திராத் தியாசம்-ஆமென்
ப ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மால், நந்துநிரு விகாரி
யாங் மாவென்றல் பெற்றா - நவிறருமைங் தவத்
தையுள வவையாவை யென்னிற், றோக்தமுறு
நநவொடுசொப் பநஞ்சுழுத்தி துரியங் - துரியாதீ
தந்தானும் அவற்றியல்பு மொழிவாம், 90

பெருந்தூல வைம்பூதம் ஈரைந்திந் திரியம்-
பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவாம்,
அருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ-டகர
வெழுத் தரிதெய்வம் விழிபிடமே யாக, விருந்
தாக விதயமல ரட்டதள கதியில்-விசுவசீ வனும்

விராட் டிறையுமொருங் கடைந்து, வருந்தாவில்
விடயங்கள் காணமனைத் தானு-மருவிநுகர்ந் திடு
தல்சா கரணமாம் அன்றே. 91

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியுநின் றொழிந்த-
பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதநுவி னின்றும்,
விஞ்சுரசோ குணமுகர மெழுத்தகிதெய் வந்தா
ன்-விரிஞ்சனிடங் களமாக நல்லிதய மென்னும்,
கஞ்சமலர்க் கர்ணிகா கதியார்றை சதனுங் - கநக
கர்ப் பனுமருவி நநவின்வா தனையை, நெஞ்சம்
எனுங் கரணத்தால் அநுபவிக்கை தானே நிகழ்ந்
திடுஞ்சொப் பநமென்று கிளத்துவர்மே தறிஞர்.

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு
போல- விரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா
தனையா, டாய்ந்தவாங் மாசிரயத் தவத்தையற
விருக்கும்-அரும்பகுதி மயமாங்கா ரணவுடம்பிற்
றமமே, யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தான்றெய்வ
மிதயம் - இடமாகக் கமலமலர்ப் பொகுட்டுநடுக்
கதியால், ஓர்ந்தபிராஞ் ஞனும்பரனு மாய்ப்
பிரமா நந்தம் - உறுமாயா விருத்தியெனு நுண்
கரணந் தன்னால்.: 93

அநுபவித்தல் சுழுத்தியாம் இக்நவா தி கண்மூ - வவத்தையொடு முத்தாம முப்புமுத் தாகம்,பினுமுத்தே யங்களெனும் பரியாய நாமம்- பெறுமுரைத்த சாக்கிரத் தே யககமலம் அழித்து, மகவழக்கந் தவிர்ந்துபரந் தனைச்சிந்தித் திடலே- வருந்துரியம் அப்பரமாந் மாவிங்மக மடங்கன், முனமுரைத்தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல் வர்-மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுதலிருட் சுழுத்தி. 94

விலங்குமுத லன்பெறுவ சுழுத்தியொடு கனவால் - விண்ணவர்க்கு நனவுநரர்க் கம்மூன் றும் ஆகுங், கலங்கலறு மருளர்க்குத் துரியமகா யோகி-கட்குவரு வதுரியா தீதமுதன் மூன்று, மலங்கலுறு மநுடர்க்குத் தமிற்றுமே தோன்றி - வரும்பந்த மாமேனை யிரண்டுமியோ கத்தால், இலங்குமுத்தி சாதநமாம் அவையொன்றி லேயொன்-றிலரமையாற் காலதே சங்கணிய மம்பொய், 95

சொற்றவவத் தைகளிலநு சூதனுய் அறி யுந்-துரியனே யுளனநவு கனவிலறி வுண்மை,

பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பின் எழுந்து-பிறிதொன்றும் அறியாது சுகத்துறங்கி னேனென், துற்றவிரு நினைவுமநு பவஞ்சுழுத்தி யதனில் உறுதுவரா வெனுமருத்தா பத்தியினுற் பொருள்கண், முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குத லெனக்கா ரியங்கண் - முழுதையுமுட் கொண்ட பேர் அவித்தையிரு ளினையும்- 96

அந்தவவித் தையினதுக் குமவிருத்தி தன்னில் அலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணி லாத் துளிபோல், வந்திலகி யடங்குநிசா நந்தக் கூற் றினையும்- வருகாரணுந் தராபேட்சை யின்றி யே ஆந்மா, முந்துரைசெய் சுழுத்தியினில் அநு பவிக்கை யாலே -மொழிந்ததனில் அறிவுளதாம் ஏதுமறி யாமல், நந்தசுகத் துறங்கினேன் எனற் கேது விடய - ஞாநமிலா மையுங்குடும்ப நிவிர்த் தியுமா முறையே. 97

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாமா நந்த- மயவுயிருண் டெனிலொருவ ராகிலுமாண் டறிந் தேன், என்றலில தேதுகா ரணமெனிலோர் பொருளை-யெடுப்பநீர் மூழ்கினேன் ஆண்டுள

தென் பதுமேற், சென்றலது புகலவொண் ணாதது
போலக் கருமச் - செயலினால் எழுந்து துணை
யாங்காரணங் கூடின், அன்றியதில் அறிந்த
பொருள் கூறொணா தாகும் ஆதலினால் உயிர்
சச்சி தாநந்த வொளியாம். 98

அந்நமொடு பிராணன்மநம் விஞ்ஞாந மிக்க,
ஆநந்த மயமாமைங் கோசமுள வவைதாஞ்,
சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணிதத்தாகி நின்ற -
தூலவுடம் பந்நமய கோசஞ்சூக் குமமெய், மன்ன
லுறும் பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண-மய
கோச மநமுஞா நேந்தியமும் புணரிற், பன்னு
மநோ மயகோசந் துரியன்சிற் சாயை-பதிக
லொடு லோகாந்த குந்தமே போன்று. 99

இருந்தவாங் காரமுஞா நேந்தியமுங் கூடில்-
இசைதலுறும் விஞ்ஞாந மயகோச மாகும்.
பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம்,
புகல்விடய தரிசநசா மிப்பியசை யோகந், தரும்
பிரிய மோதமொடு பிரமோதம் என்னத் - தக்க
வையும் ஆநந்த மயகோச நானென், றாந்தைதரு

விஞ்ஞாந மயகோச வடிவாம்-ஆங்காரந் தனையாந்
மா: வென்பறி விழந்தோர். 100

நீலகுண விசேடமெ டுற் பலவிசே டியந்
தான் - நிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலிளைத்
தேன் எனினன், றாலதநு வொடுங்கேட்ப னனெ
னினிந் தியத்துஞ்-சூழ்வனா னெனிற்கரண முட
னும்வேத் தியமாய்ச், சாலவுயிர் துரியனிற்
சையினாலங் காரந்-தானாம்மா வன்றாகில் அசேத
நவாங் காரஞ், சீலமுறு புறவிடய மறிவதே
னெனிலூ-சிக்கலின்முன் ஊசிசேட் டித்திடுதல்
போலும். 101

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுன்
மனையை-விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றனதிருஞ்
சந் நிதியும், இயலுறுதற் சைதந்யப் பதிபிம்பந்
தன்பால் எய்தலும்பெற் றிடுதலினால் அச்சட
வாங் காரம், பயில்விடய வுணர்வினொடு நவுகா
வுழன் று-பகர்சுழுத்தி தனிலடங்கும் அவ்வழக்
கம் உரைப்பிற், செயிர்தருமாங் காரமடங் குறு
சுழுத்தி தன்னிற்-செறியவித்தை யுட்சுவருந்
துயிற்கதவும் அன்றி. 102

நடுக்கமறுந் தீபமாந் தனைத்தானே விளக்கல் நவில்பிரத்ய காந்மாவின் சோதியாம் பின்னர்த், தொடக்கிவரு காலகரு மாதிசமீ ரணனற்றுயிற்கதவந் திறந்திடவவ் வவித்தையது தன்னின், அடுக்குமுத லவத்தைமக தத்துவமாந் தெற்றி-யடுத்திருந்தாங் காரமெனும் வெண்பளிங்கு மணிதான், படைத்தலருந் துரியசுடர்ப் பதிபிம்பம் பதியப்-பட்டுமுனம் போற்சிவன் என்னவே நின்று. 103

சொற்பமா நடுமனையை விளக்கியே பொறியாஞ்-சுருங்கையினிற் போந்துநந வெனுமுன்றில் விளக்கு,முற்பகருங் காலகரு மாதிசமீ ரணனன், மூடலுமத் துயிற்கதவங் காரிபவாங் கார, நற்படிக மணியவித்தை தனிலடங்கச் சென்று-நநவுகந வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளுந், தற்படிக மணிகதுவும் அறிவொளிதன் முதலாந்-தனித்துரிய விளக்கையடைந் தேகமாம் அன்றே. 104

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்கள்-இலங்குநந வாதிகளின் அவிகார மாகி, உய்த்

துணரும் உயிர்வேறென் றிருத்தலினல் என்றும் உரைத்தவக மாந்மாவன் றெனவறிக புறம்பு, வைத்தவிட யங்கடனக் காந்மாவாய்ப் பரமாந்மாவிற்கு வேத்தியமா தலிற்சடா சடமாய், அத்தமதின் முன்பின்போல் ஒளியலதாம் அகந்தைக்-காகஞ்சிற் சாயையாந் மாவுடனும் புணர்ச்சி. 105

வெப்பினேன் நானெனவாற் சிற்பதிபிம் பந்தான்-மேவுமாங் காரசம் பந்தத்தாற் றால, மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும-விளைவாகிக் கருமசமா நானறிந்தேன் எனலாற், றப்பரிய சிற்சாயை யுடனவ்வாங் கார-சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாகிப், பொய்ப்பரிய வியல்பாகு நான்கருத்தன் எனலாற் புணர்ச்சியிலாந் மாவினுடன் அனையதின்சம் பந்தம். 106

இசைப்பிலது பிராந்திசெந் நியமாகும் என்னும்-இவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சியவிவே கந்தான், மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞானம் ஆவரண மிக்க-விட்சேபம் பரோட்சமப ரோட்சஞா னம்பின், வசைப்படுத லுறுஞ்சோக நிவிர்த்தியதின் மீது-வருநிரங் கிசதிருத்தி யெனுமவத்தை ஏழுந்

திசைப்புறுத லுறுஞ்சீவர்க காவனவாம் இவற்
றின்-றிரமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து
மொழிவாம். 107

திருசிய விவேகம் முற்றிற்று.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறு
மோர் சித்துப்-போலியாஞ் சீவனுயர் சுருதிவிசா
ரத்தின், முன்னமொரு தன்சொருப மாகியபே
ரொளியா-முதற்றுரிய நிலையறியா திருந்திடலஞ்
ஞாநம், பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத்
தின்று-பிரத்யகாந் மாத்தோன்று தெனுங்கலக்க
மிரண்டும், பன்னியவஞ் ஞாநகா ரியமாகு மென்
னப் - பகர்தருமா வரணமென்பர் பலகலைகற்
றுணர்ந்தோர். 108

கருத்தனுமொண் கருமபல போத்திருவுந்
தானுய்க்-கருதியுடம் பபிமாநி யாஞ்சீவன் றனே,
யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிகுரு வுண்மை-
யுரையாலுண் டுயிரெனவே யறிதலசத் தென்னு,
நிரைத்தமுத லாவரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச-
நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால், வரத்

துரியன் றனெனவே யறிந்திடுத லபாநா-வரண
நிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞாநம். 109

துரியநிலை யடைந்ததற்பி னுன்கருத்த னுன்
போத் -திருவென்னும் சீவவுருத் துக்கமகன் றிடு
தல், அரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்
தே-யடைதலுறும் பலனனைத்து மடைந்தன
மென் றமைதல்,டரிவினிரங் கிசதிருத்தி யிரண்டு
மப ரோட்ச பலமாகு மறிவுருவா மாந்மாவிற்
கென் றுந், தெரியுமப ரோட்சமுள தாதலினு
லவற்குச், சேர்தலெவ்வா றஞ்ஞாந முதவனவிங்
கென்னில். 110

கடந்துநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்கா
லொருவன்-கண்டுநவ புருடரைப்பத் தாமவன்று
னெனவே, யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞாநம்
பத்தா - மவனிலைகா ணப்படா னென்னுமிரு
பிராந்தி, இடும்பைதரு மாவரண நதியுளவ னிறந்
தா - னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் வேறுரியன்
மொழியாற், கிடந்ததொரு துறக்கமென வுளனெ
னவே யறிதல்-கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடு
பகைத்தல் பரோட்சம். 111

சங்கநவ புருடரொடுமுறையெண்ணி நீயே-
தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யடுத்தல்,
இங்குவரு தசமன்கா ணப்படானெனலோ-டிகலு
மப ரோட்சமா கதியுளிறந் தனனென்,றங்குவரு
துயரகறல் சோகநிவிர்த் தியதா-மடைந்துதன
தியனிலையிற் சுகித்திருத்த றூனே, தங்கநிரங்
கிசதிருத்தி யென்றறிக வினிமேற்-றூல்வேத
வாககியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம். 112

விரிந்தவிதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தக
மாய்-வேதவாக் கியமூன்று திறனுகு மவற்றுள்,
வருந்திமக முதமனசெய் கென்றல்விதி விடுக-
மதுபானா திகளென்கை நிடேதம்விதி யின்றித்,
திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப் பொருடனையே தெருட்
டல்-சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்பர்.
பொருந்துமறை நான்கினுநான் குளவாஞ்சித்
தார்த்த-போதகமா கியமகா வாககியங்க ளன்றே,

உரைத்தவையுட் சிறந்தன்று சாமமறை
புகலு-மோங்குதத்வ மசிமகா வாக்யெமங் கதற்
குப், பரத்தலுறு தற்பதந்தொம் பதத்தொடசி
பதமாய்ப்-பதமூன்றுஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க

மூறையே, யருத்தமென லாம்பதமே பதார்த்த
மொடு வாக்கி-யார்த்தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை
மூன்றும், விரிக்கிலவை தாஞ்சமா நாதிகர ணம்
பின்-விசேடவிசே டியமிலக் கியமொடிலக் கண
மாம். 114

அறைதலுறு பதங்கடமக் கிருபொருளிங் குள
வாம்-அவைவாச்சி யார்த்தமிலக் கியார்த்தமென
வவற்றுண், முறைமைதரு விராட்புருடன் முத
லாகி நின்ற-மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமொன்
றாகிப்,பிறிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ-
பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக்கி யார்த்தமபி தார்த்த,
நெறிகொள்விசு வாதிகளுந் துரியனுமொன் றாகி
நிற்புழிதொம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும் 115

தற்பதத் தினுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற-
தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்,
சொற்பரவுஞ் சோதிதற் பதார்த்தமென நிற்
குந்-தொம்பதத்திற் குற்றவிசு வாதிகளின் வே
றும், பொற்பினிரு பாதிகமாந் துரியனிலக்
கியார்த்தம்-பொருந்துறுசோ திததொம்ப தார்த்

தமென லாகும், விற்பாவு மிலக்கணைவிட் டது
வும்விடா ததுவும்-விட்டுவிடா ததுவுமென
மூவகையா மன்றே. 116

கங்கையினி விடைச்சேரி மருவலுறுஞ்
சொல்லுங்-கவன்குந்த மொடுசோயங் தேவதத்த
னென்னு, மிங்கிவைக ளுதாரணமா மவற்றினுக்
குக் கெங்கை-யெனுமொழிநீர் வடிவாந்தன் முக்கி
யார்த் தத்தைத், தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிட
மாகா மையிருற்-றணாந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கி
யார்த் தத்தைத், துங்கமுறு குந்தமொழி விடா
மற்குந் தத்தைச்-சுமப்பவனைக் காட்டுமென
வுணர்ந்திடுக துணிந்தே. 117

முன்னமொழி தருஞ்சோயங் தேவதத்த
னென்னு-மொழியுண்முத லவனென்னு மொழி
யிறந்த காலங், தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்ட
னுந் தேவ-தத்தனைக்காட் டிடுமிவனென் மொழி
நிகழ்கா லத்தி, லுன்னவரு மவையுடைய தேவ
தத்தன் றன்னை-புணர்த்திடுமிவ் விருத்ததரு மப்
பொருள்க ளிரண்டு, மன்னுதல்செ யயிக்கமுரு

மையினுலப் பொருட்கண்-வருவிருத்த தருமங்க
ளனைத்தினையும் விட்டே. 118

விருத்தமறுந் தருமமாந் தேவதத்தன் றனை
யே-விடாதுகொளி னவனிவனே யிவனவனே
யென்னுந், தெரித்தலரி தாயதா தாந்மியங்கூ
டுறுமாற்-றேரினிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி
னுடுதா, னருத்தவிலக் கணபாகத் தியாகவிலக்
கணையென் றறைதலினு லிதுவேதத் துவமசிவாக்
கியத்திற், குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென
வுண்மை-யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா றெ
ளின்முறையே யுரைப்பாம். 119

தற்பதம்வாச் சியார்த்தமா யெலாமறிதன்
முதலாஞ்-சற்குணங்கொள் பரோட்சனுஞ் சிவன்
றனையே யுணர்த்து,முற்பகருந் துவம்பதமுக் கிய
மாய்ச்சிற் றுணர்வு-முதலாய வீநகுண விசிட்ட
வப ரோட்ச, கற்பிதசீ வனையுணர்த்து மிம்மூரண்
கொள் பொருட்கே-கத்துவங்கூ டாமையினவ்
விருபொருளு மடையும், பற்பலவாம் பரோட்ச
முட னபரோட்ச மாகும-பகைத்ததரு மத்திறங்க
ளனைத்தினையும் விட்டே. 120

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற-விலக்கியமாம் பிரமகூ டத்தவுயிர் கொள்ளிற், புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்-பொருந்துதா தாத்மியம்வர் துறுமெனவே யறிக, பகவிலா வசிபதமிவ் விலக்கியார்த் தத்திற்-பரோட்சவப ரோட்சங்கள் மாயாகற் பிதமென், றுகவிலா துணர்த்தியுறு பலமாமிம் முறையா-லொன்ருகு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம். 121

தூயதத்வ மசிமகா வாக்கியத்தி ஞலே-தூரியபரற் குளதேகத் துவமென்கை கடாதி, யாயவுபா திகளாகற்றி விசும்பொன்றே யெனவு-மகற்றிமறு டத்தன்மை யிராமனே நீ தானே,மாயவன்கா ணெனவுங்கன் னனேவேடு கழித்து மகன்குந்திக் கெனவுமொரு தசமனேமாய் துயரம், போயகல வொழித்துநீ யேதசம னெனவும் புகலுதல்போற் சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி. 122

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விருப்ப- முதவருத்த வாதமெழிற் பதுமையைத்தே வெனல்போ, லிருமைதரு முபாசனா பரம நுடன் றன்னே-யிந்திரனென் பதுபோலத் துதி

பரமா ளினேயே,யருமரசென் பதுபோல வுபசாரிகந்தா - னக்கினிமா ணவகனெனும் வாக்கியமே போல, வுரிமைதரு சுகுணசா திரிசமிது கோவி-னுடம்பென்கை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே,

கடத்தொடுமட் காகியமென் வாக்கியமே போலக் - காரியகா ரணநீலோற் பலமெனும்வாக்கியம்போல்,விடுப்பில்குண குணிதயிர்பாற்கபேத மெனல் போல-விகாரமே வாரிகணங் கட்கேக மெனல்போ, லடுத்தவம்சாம் சிகம்பிம்பப் பதிபிம்பங் களினுக்-கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிபிம்ப வாதம், எடுத்துணரில் னெவிங்ஙன் பேதபர மாக விசைப்பனவெ லாம்சுருதி விரோதமென வறியே 142

அவ்வகிலங் கட்கெல்லாம் பொய்ம்மையே புகலும்.அரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி வினய-வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினுல் உண்மை, யெனுமுத்தி கூடுமெனல் எவ்வாறிங் கென்னில், அவ்வியமென் சொற்பநமா தணவினுன் மெய்ம்மை-யாயவீ ரியவொழிவுங் கற்பிதமாம் வடிவிற், செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டி

ணல் இட்டஞ்-சேர்தலும்போல் நூலுணர்வான்
முத்தியுஞ்சித் திக்கும். 125

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமூன் றுள
வாம்-அஞ்ஞாம் ஐயமவிப ரீதமென வவற்றுட்,
பிரமமல நானென்கை யஞ்ஞாந நானப்-பிர
மமோ வலனோவென் றிடலையஞ் சுருதி, வருமி
ணிய வுத்திகளா னன்பரமா யினுமுன் வளர்சீவ
பாவமுண் டென்குதல்விபரீ தந்தான், றரு
முறையி லஞ்ஞாநா திகட்குமூண் ஆகுஞ்-சவண
மொடு மநநநிதித் தியாசங்க ளன்றே. 126

சூதகா திகளினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாற்-
றுணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுயி
ரயிக்க, மோதுமா ரணமொழியின் றாற்பரியங்
கேட்கை-யுயர்சவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்
சிந் தித்த, லிதின்மா மநநமவற் றுற்றுணிந்த
பொருளிற்-சித்தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா
சகந்தான்,மேதையா கியசவண ஞாநத்தா லாங்யா-
மெய்ம்மையா முக்கியத்தாற் சவண ,ங்கி யென
லாம். 127

எனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா
லங்க-மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்பொருள்க
டிகழ்த்து, மானதோர் சுடரசையிற் கருமவவி
யின்று-மாதலினல் வளிநடுக்குந் திரையெனலா
மநந, மேனிமிர்வான் றிரிதூண்டி யொளிர்வித்
தல் போலும்-விளம்புநிதித் தியாசநமென் றறிந்
திடுக தெரிந்தே,மோனையா மெனவுரைத்த சிரவ
ணத்திற் குள்ள-முறையிலறு வகையிலிங்க தாற்
பரிய முரைப்பாம். 128

அவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே-
யப்பியா சம்பினபூர் வதைபலமொ டுற்ற, நவி
லருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு-நற்சிருட்டி
முன்சகமெய்ப் பரம யிற் றென்றுஞ், சிவமதற்
குச் சுவகதா திகளிலையென் றகண்டஞ்-செப்பு
மதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாய்த்துப்,
பவமகலத் துரியற்குப் பிரமமுட னையிக்கம்-
பகர்ந்தத்து விதங்கூற லுபசங்கா ரந்தான். 129

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென
வறைவர்--கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து
மறித்துந், தேறவுரைத் திடலப்பி யாசமாந்

துரியன்-றிகழ்பிரமா ணுதீத னென்கையபூர்
வதையாம், பாறிலுயி ரொன்றறித லெலாமறித
லென்கை-பலம்பிரத்திய காங்மவுரு வாம்பிரமந்
தனக்கு, மாறரிய வைந்தொழிற்கர்த் திருத்துவஞ்
செப் புறுதல்- வயங்கருத்த வாதமென மதித்
திடுக தெரிந்தே. 130

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு
தனையுங்-காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே
முன்னம், படைத்தசகத் காரணமென் பதுவே
திட் டாந்தம்-பகருத்தி தர்க்கமநு மாநமிவை
மூன்று, மடுத்துவரு மாநசக காரிகளா மவற்று-
ளாருயிர்க ளநேகம்வியா பகமெனவே கூறுந்,
தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத் துட்-சாற்று
முயி ரெலாமுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால்.
131

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தநமற்-
றேனோர்க்கன் றெனப்போகத் திதிபுகலொ
ணுதாம், வந்தவுடம் பெதித்றத்து மிவன்வினை
யான் வாலான்- மற்றிவற்கே டினின்வினையு
மெவர்க்குமில யோதான், முந்தையுடம் பபிமா

நத தாற்செய்வினை யிவற்கே-முற்றுமெனி னவ்
வபிமா நமுமுந்தை யுடல்சே, ரந்தவுயி ரனைத்
திற்கு மிலையோதா னிவ்வா-றநவவத்தை நீக்
கலரி தநாதியுயி ரெனலால். 132

செப்பரிய வேகாந்ம பக்கத்திற் போகத்-
திதியிலையென் றநேகாந்ம பக்கமது கொளினு,
மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா தாயிற்-றிச்
சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற்,
பற்பலவி லேகாந்ம பக்கமதில் விம்பப்-பதிவிம்ப
நியாயத்தாற் காணவசை வாதி, மெய்ப்பரிய
பலதிறத்தா லெண்ணிகழ்ந்த போக-விளைவுகூ
டுதலெளிதென் குதலுத்தி யாமால், 133

தருக்கவநு மாநவிலக் கணங்கடா மிசிரா-
சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டநா திகளில்,
விரித்தமைத லாலிதுதான் சுவாநுபவ நூலாய்-
விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெருகுமெனும்
பயத்தா, லுரைக்கிலமந் திரயோகம் பரிசயோ
கம்பி-னுயர்பாவ யோகமுட னபாவயோ கந்
தான், றெரித்தமகா யோகமெனு மிவைகளோ

லைந்தும் - திகழ்கின்ற நிதித்தியா சனவடிவ மாமால், 134

ஓங்கார ரா திகள நுசந் தாநத்தாற் பரத்தி-லுள் ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனே, டீங்காகு மநபவந மொன்ருய்மூ லத்தி - னிருஞ்சுழினே வழிச்சென்று செந்நிறுடு விருந்த, மீதங்காந்ம வொளியின்மநோ லயமாதல் பரிசஞ் - சிறந்து றக்கஞ் செவிதிசைக ளிருசுடர்கள் விழிதீ, பாங்காய முகமுந்தி விசும்புநிலம் பதமாம்-பரம னுரு வாயவிராட் புருடவடி வெனினும். 135

அன்றியள வுறுபெருந்தோட் படைபணி யோ டேற்ற-வண்ணல்வடி வெளினுநினேந் தவய வங்க டம்மி, லொன்றொன்றை விடுத்தூநின்ற வயயவிமாத் திரமா - முண்மையாம் பிரமத்தின் மநமடங்கல் பாவஞ், சென்றளவு காணமுரு வொருபிரமந் தன்னிற்-சிந்தையடங் குதலபாவம் படைப்பி லொழிவிற், றன்றெரித றெரியாமை யிடத்திஞேர் பரிசாய்த-தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மநமிறனமா யோகம். 136

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப்-பிரதிபந்தம் வர்த்தமா நப்பிரதிபந் தம்பி,னிகழ்ந்த வா காமியப் பிரதிபந்த மெனமுத்தி-நேயமொடு துறந்துகுரு பரனேயறிந் தடைந்து, மகிழ்ந்துசவ ஞுதிகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த-வநிதாதி விடய சுக வாதனேயாற் றிநமும், புகுந்தமந நிலேகலக்கி யுயிருண்மை யுருமற் - போக்கியிட றனேபூதப் பிரதிபந்த மென்பர், 137

மடிவிடயா சத்தியபி மாநமொடு குதர்க்க-மறுகுறுசிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி, யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுரு தழித்த-லதுவாகும் வர்த்தமா நப்பிரதிபந் தங் காண், விடலரிய சநநமினுஞ் சிலவடைந்தா லன்றி - விடாதுபிர மாதியுல கிச்சையெனுந் தோட, மொடுமருவி மறைப்பொருளே புணர்ந் திடினு மாந்ம-வுண்மையுரு தழித்தலா காமியப் பிரதிபந்தம் 138

பந்தமவை மூன்றினேயுங் கடந்திடுவான் பயில்வ-பகர்ஞாநம் வைராக முபரதியா மவற் றின், வந்தணுகு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான்

சொரூப-மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா
னக்கு, முந்துசவ ஞ்ஞுதிகமே காரணமாங் மாவு-
மூலவகங் காரமும்வே ருச்குதலே சொரூபம்,
நந்துமகங் காரகத மயற்குத்தான் கரியாய-ரணு
குதலே கார்யமென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 139

வேண்டும்வை ராக்கியத்திற் குற்றவநி தாதி-
விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்றங்,காண்ட
லது காரணமெத் திறத்தானு மதனைக்-கழன்றிடு
தல் சொரூபப்பின் பருமைகா ரியமா.மாண்டவுப
ரதிக்கியமா திகளேகா ரணஞ்சூழ்-மநமொடுங்கல்
சொரூபமாம் புறக்கருமந் தன்னின், மீண்டுபுகு
மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பர்-விளம்பலுறு
ஞானாதி கட்கவதி மொழிவாம். 140

தக்கதே காங்மபா வம்போலப் பிரமந்-தா
னென்னுந் திண்மைஞா னத்தினுக்கா மவதி, மிக்க
பிர மாதிபதந் துரும்பெனவே நினைத்தல்-விளம்
பும்வை ராக்கியத்திற் கவதிசுழுத தியன் ஃபாற்,
றொருக்ககரு மங்களனைத் தினையுநினை யாமை-
தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமிவை மூன்றும்,
புக்கொருவ னடைந்திடுமே லதுமுன்னம் விடா

து-புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென்றறிக
தெரிந்தே. 141

குறையகலும் வைராக்கிய முபரதியா மிரண்
டுங்-கூடிஞா னங்கூடா தாயின்முத்தி யரிதா,முறு
மினியமிசையுலக பதங்கிடைசகு ஞான-மொன்று
மடைந் தவையிரண்டு மிலையாயி னிற்ப,முறியுமர
நெடும்பணையோன் விழநினைவின் றியினு-முறிய
விழல் போலவே தேகாந்த மதனிற்,பெறுவனுயர்
முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற்-பிறந்திடுந்
துக் காநுபவ முளதாத றிண்ணம். 142

சாற்றரிய சுபேச்சைவிசா ரணைதநுமா நசிசத்-
வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே, மேற்
றுரிய காமியெனு மிவற்றினைமூ தறிஞர்-விளங்கு
சத்த ஞானபூ மிகையென்ப ரவற்றுட், டோற்றிடு
நான் மூடனு யிருந்தகா ரணமென்-சுருதிகுரு
வாலறிவ லெனநினைதல் சுபேச்சை, மாற்றரிய
சுருதிகுரு வாற்சிறிது தோன்றும்-வைராகத் துற
தலசதா சாரம்விசா ரணையே. 143

மருவலுறு சுபேச்சைவிசா ரணைவலியால்
விடய-வலியறுத ருன்றநுமா நசியவற்றின் பயில்

வால், விரவுநா வாயவுல கினைக்கநவென றெண்ணி-மெய்த்தவாங் மாவுண்மை கருதல்சத்வாபத்தி, பரவலுறு மூலகுதோன் ரூதுசுழுத் தியன்போற்-பகரறிவு மாத்திரையாய் நிற்றலசம் சக்தி, யொருவிவா சனையனைத்து மிகுதியிலோன் போல-வுயிராநங் தத்தொடுங்கல் பதாத்தாபாவனையாம், 144

உன்டிலையென் னுமலகங் கிருதிநிர கங்கிருதி-யுரூமலறி வுருவாய வத்துவித பதத்திற், கண்டதொரு வறுங்குடம்போ லுட்புறஞ்சு நியமாங்-கதிதுரிய காமியா முபரதியை யடைந்து, கொண்டிலக லுறுதிரிசி யாநுவித்தம்பின் - கூறலுறு சத்தாநு வித்தநிரு விகற்ப, மெண்டருசட் சமாதிகளாம் புறமொட்க மென்னு - மிருபேதமடைந்தவற்றை முறையினிவண் மொழிவாம். 145

காதிவிட யத்தினிலொன் றினைக்குறித்து நாம-கற்பனையோ டுருவமெனு மரயையதன் திறத்தைத், தடாதுவிடுத் தத்திபா திப்பிரிய மென்னுஞ் சச்சிதா நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை,

விடாதநுசந் தானஞ்செய் திடுதலே புறத்துமெய்த்திரிசி யாநுவித் தப்பெயர்கொள் கின்ற, கெடாததொரு சவிகற்ப சமாதியென லாகுங்-கிளர்ந்தபுறச் சத்தாநு வித்தமது கிளப்பில். 146

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமங்-தானெனவே தியானித்த லதுவாகு மெங்க, விச்சமாதிகள்பயின்ற வலியினாற் றோன்று-மிரும்பிரமாநந்தநிலை தனின்மனஞ்சென் றொடுங்கி. நிச்சலமாயலையில்கடல் போலிருத்தல் புறத்து-நிருவிகற்ப சமாதியா மனோகதகா மாதிக், கச்சமறு காரிதானென் றெண்ணுதலுட் டிரிசி-யாநுவித் தப்பெயர்கொள் சவிகற்ப சமாதி. 147

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி யுருவங்-தானெனச்சிந் தித்திடலுட் சப்தாநுவித்தம், பொங்குறுதன் னநுபூதி ரசநதோன்று மதனாற்-புகன்றதிரிசி யஞ்சப்த மெனுமிரண்டு மகன்றே, யிங்கசைவி றீபமெனப் பந்தமற விருத்தல்-இலங்குறுமுண் ணிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா றூனுச், தங்கவுற வொழுகுமியோ கிக்குமந மெங்குச்-சரிக்குமாண் டாண்டெலாஞ்ச மாதியென லாகும். 148

தக்கமா ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்-சர்வ
கா மாப்தியொடு கிருதகிருத் தியமே, தொக்க
பிராப் தப்ராப் பியங்களென வவற்றுட்-சொல்
லியதுக் காபாவ மிகபரத்தா விரண்டாம், பொய்க்
குமோர் தூலவுடம் பொழிவெழிற் நாற்றம் புகு
பிணிகண் முதலனவுஞ் சூக்குமதே கத்து, மிக்க
கா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ் வா தி-வியா திகட்கு
வித்தாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை. 149

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திக
ளின்-வேறுய துரியஞா நத்தின்மே லாக,வைத்த
வொரு போக்கியபோத் திருக்களிலா மையினுல்-
வாஞாநிக் கவ்விடும்பை மூன்றுமிலா திருத்தல்,
பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்-
புண்ணிபம்வந் தென்றுபோம் பாவமென நின்ற
சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கந்-தெரியி
னெனப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுநல் லறிஞர். 150

ஞாநிலை யடைதலுந்தா மரையிலைநீர் போல-
ஞாநியிரு வினையுமுறு மையினுலிந் தநத்திற்,
றீநணுகு மழலில்விற கிலாததுபோற் கருமச்,
செயலிலவ ணுமவனி லஃதிரா மையினுன்,மானழ

லுண் வநத்திலுரு ததுபோல ஞாந-மயனைவினை
யாவுமுரு மையினுலச் சிந்தை, தானவனி லெழா
திருத்த றனையுரைப்பர் மேலோர்-தக்கபர லோக
துக்கா பாவமென வன்றே. 151

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ மாதி-
இரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல்வேண்டுற்ற,
நல்லாநந் தங்களெலாம் பற்றிலா வறிஞ-னனுகு
தலான் ஞாநங்கொண் டிறிசிவத்தின் கூறுய்த்,
தொல்லாநந் தங்களெலா நிற்கையினு லவற்குத்-
தோமிலகண் டாநந்தச் சித்திதோன் றுதலே,
பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்
கள்-புகன்றிடுவர் சர்வகா மாப்தியென வன்றே,

தத்துவஞா நத்திற்கு முன்னமிங் கடையத்
தக்கவிட்டம் பெறவனிட்ட வொழிவிற்கு
வேண்டி, வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல்
பெறற்கு-மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதநமா ஞாந,
சித்தியுற மிகுசவணு திகமுமறி ஞர்க்குச்-செய்
வனவாந் தத்துவஞா நத்தின்பின் குடும்பப்,புத்தி

யொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினர்-புகன்
றழவு வாதிதொழில் யாவுமில்லை யாமால். 153

வந்துசிறு சூளரத்திற் றோன்றுபர மாணு-
வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் றோன்றிடா வா
போ, னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும-
ஞாநியிடைத் தோன்றாமை யாலியற்றத் தக்க-
மூந்துமக முதலனவிங் கில்லைபிரமா நந்த-முதலுண்
மை யெய்தலாற் சவணுதி யெல்லாஞ்,சிந்தையுற
வியற்றுமள வாகுமதா விதுவே-செப்பியவக்
கிருதகிருத் தியத்தவமென் றறியே. 154

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்
தான்-முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடுபெருநூல
வெற்றிதரு சவணுதி யறிவறியா மைகளின்-
விவேகமிகு மஞ்ஞாந வழியொடுதன் னுண்மை,
பெற்றசமூ சார துக்க நிவிர்த்திநிசா நந்தப்-பே
றெய்த லேபிராப் தப்பிராப் பியமாம், பற்றுமுயர்
முத்திவகை யிரண்டாகு மவைதாம்-பகர்சீவந்
முத்தியொடு விதேககை வல்யம். 155

அறிவுடையார்க் ககமாந்மா வொடுவருசம்
பந்த-மகறலினாற் பிறருடல்போற் றம்முடலந்

தனிலு, முறுதிதரு மபிமாந மின்மையே யாகி-
யுண்ணுமநு பவவெப்பால் வருபிரா ரத்த,வறுநு
கர்வுண் டாஞ்சுழுத்தி யின்லலியே போல-மந்
தாநு சந்தாந மாதலிற்றே காதி, செறியபிமா
நங்கழன் றுங் கடமுதித்துஞ் சுழலுந்-திகிரி
போல் வாதனையா லுறல்சீவந் முத்தி. 156

பரமமா ஞாநந்தோன் றுதலுமே கதிர்முன்-
பாயிருள்போ லஞ்ஞாநத் றுடனதன்காரியமாம்,
புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிடுதே றுனே-புகல
ரிய விதேககை வல்லியமேன் றிசைப்ப, ருரமுறு
மிங் கிதுவாகச் சீவந்முத்தி யுளதென்-றுரைப்ப
தெவ்வா றெனிற்சயிற்றி னரவமயக் கொழிந்தும்.
வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப மாதி-மருவுதல்
போன் ஞாநத்தா லஞ்ஞாநங் கெடினும். 157

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி சிற்கு-மத
னுனும் பிரமஞா நந்தோன்றும் பொழுதே, சிதை
தருமஞ் ஞாநமுட னுடம்பொழியு மாயிற்-றிகழ்
பிரம வித்தியா சம்பிரதா யந்தான். கதியொழியு
மதனுலும் பரசிவனற் பிரமன்-கமலனு லுயர்பிர
சா பதியவனன் மநுவரம், புதமநுவான் மநுட

ருணர்ந் தனரெனவே முறைமை - புகல்சுருதி
விரோதமா மதனானு மன்றே. 158

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகுஞ் சீவன் முத்தி-சித்
தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ, டஞ்ஞான
லேசசற் பரவுடம் பாட்டா-லாகநிலை யுஞ்சீடர்க்
குபதேசா திகமு, மெஞ்ஞான் றுங் கிடைத்திடுமா
லச்சீவன் முத்தற்-கிரிதருஞ்சஞ் சிதமங்கி புகுமுளி
புற் போல, மெஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரத்தநுகர்ந்
தொழியு-மேல்வினைகூ டாதநதி காரியா தலினால்,

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தா
னே-பிராப்த போகத்தை யளிக்குமெனி லது
மே,லுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமியற் றுறுமென்-
றுரைப்பில்வறு விதைநுகர்ச்சிக் கன்றியே முளை
க்கு, மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞானி
வருகரும நுகர்ச்சியினா னேயொழிவ தாகி, யற்ற
முறு பிறவிமேல் விளைத்திடுதற் கேது-வாகா
தென் றியம்புறுவ ரறிவறிதக் கவரே. 160

அறைந்தநுகர் வினையதுதான் லோகயாத்
திரைக-ளநதிகரித் துறுநரற்கே யோருடம்பு தன்

னிற்,செறிந்துநுகர் வாமவற்றி னதிகிருதராகிச்-
சிறந்தமா புருடர்க்குத் தசசங்கை யுடம்பி,லுறைந்
தலது தீர்ந்திடா தெளினுமறைப் பின்றி-யுறுத
லா லொருவனுக்கிங் கிளமைமுதற் பேதம், பிறந்
திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற-பெற்றி
போ லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரிந்தே. 161

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்மைசா
திக்கு-மெய்ஞ்ஞானந் தனக்குமவைக் குண்மைசா
திக்கு, முடலினுகர் வினைக்குமொன் றற்கொன்று
விரோத-முண்மையினான் ஞானிக்கு நுகர்வெங்ங
னென்னிற், கெடுகனவு முதலவற்றுண் மைதுனா
திகளாங் - கேடினுகர் வாதல்போற் பிராப்த
போக, விடயங்க ளுண்மையா யலதாகா தென்
னும் - விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமுர
ணாவால். 162

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்
ளி-மாய்தல்போ லறிவினா லஞ்ஞானங் கெடலு,
மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையினா-லெங்
ஙனமாம் வினைப்போக நுகர்ச்சியெனி லிப்பி
தந்தவிர சதநிருபா திகப்பிரமை யாகுந்-தன்மை

யா லுணர்ந்தளவில் வெள்ளியுரு வொழியும்,
பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மதனாற்-பகர்ந்
ததுபோ லன்றுமற் றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம், 163

தடத்தினுயர் கரையமர்வோ னத்தடத்துப்
புனவிற் றானதோ முகமாக விருப்பதுபொய்
யென்று, படைத்தெளி வுளமொடிருப் பினு
மதோ முகமாம்-படிவந்தோன் றுறல்போல மூல
வகங் கார, மடுத்துவரு சீவபா வாதிகமோ மித்
தை - யறிதரியன் றானெனவே யுணரினுஞ்சீ
வாதி, தொடுத்தவுல குறுதலினாற் சீவன்முத்தன்
றனக்குத் - துய்க்கும்வினைப் போகவிவ கார
முடம் பாடாம். 164

சீவன்முத்தற் குரியனவா மைத்திரியே
கருணை-திகழ்முதித முபேட்சையெனுஞ் சற்கு
ணங்க ளாவற்றுண், மேவுறுசற் புருடரொடு நட்பு
மைத் திரியா-மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்க
மே கருணை, யோவறுநற் புண்ணியர்பால் விருப்ப
மே முதித-முவப்புவெறுப் பிரண்டுமிவா துலகி
லவ மியற்றும், பாவிகளை விடுதலே யுபேட்சை

யென வறிகப்-பயனைந்தச் சீவன்மூத்தற் குளவ
வையீண் டுரைப்பாம். 165

ஞாநரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே
நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா வந்தந,
ஞானவற்றுண் மருவும்வா சனையழிவு மநத்தி
னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா யிருத்தன். ஞாந
ரக்கை மநம்பெகறிகட் யொருமையே தவமா-
ஞாநியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாத,
மானமனக் கிலேசமற லேதுக்க வொடுக்க-மவற்
றினாற் பந்தமறல் சுகாவிற்பா வந்தான். 166

குறிகளோர் பத்துளவாம் ஞாநமயற் கவை
தாங்-குரோதமின்மை வைராக்யம் பொறிபுலன்
க ளடக்க, லறமூதவு சமைதமையே சநப்பிரியத்
துவமோ-டலோபமொடு கொடையபய நிருமத
மென் றறிக, நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா
சீநர் - நிலையில்பா விகளென்னு நால்வகையோ
நிடத்து, முறையினநுக் கிரகம்வந், துறுமருள்
கொள் சீவந் - முத்தனா லென்பரவை முறையி
னெடுத் துரைப்பாம், 167

தெரிவரிய சீவன்முத்தன் றனைநம்பு மதனாற்
சீடற்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப்,
புரியுமுயர் பத்தற்கு நல்வினையு மவன்றன்-புநித
முறு சரிதமது கண்டவுதா சீனர்க், குரியபுண்
ணியவிருப்பு மவன்றன்வடி வினைக்கண்-ணுறு
தன்முத லானவற்குற் பாவிகட்குப் பாவ, விரிவு
முறு மென்பர்தருக் காதியா லாத - லெங்ஙனே
னின் முத்தனாற் பிரமோப தேசம். 168

மறைப்பகலு மொருபிரம சொருபமா தவி
ஞன் - மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் கநுக்கிரகஞ்
செயவு, மொறுப்புறவும் வரும்வினையி னொராலத்
தொழில்க-ளுறுதல்போற் சாதகர்தம் பக்குவபே
தத்தாற், சிறப்புறுசல் லுபதேசா திகண்ஞாநிக்
கெய்துஞ்-செப்பியவிவ் விலக்கணமொ டிராது
பல முறையாற், றறப்பிலருட் சீவன்முத்த ரிருப்ப
தென்கொ லென்னிற் - றுணிவுதோன் றுறமு
துநூ றெருகுத்தபரி சுரைப்பாம். 169

வந்தணையும் பிரரப்த வாசனைதீ விரமே-
மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும்,
பந்தமறு ஞாநியா யினும்போகத் தழுந்திப்-பசுப்

போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்திரமா யிருத்தன்,முந்
துரைசெய் தீவிரம்போ கச்சிறப்பற் றிடினு-
மொழியாந்ம தற்பரனாய் விநோதமே புநித்து,
மைந்தரென விருத்தன்மத தியம்போக மனைத்து-
மாற்றிமிது நம்போ லாநந்தமுறன் மந்தம் 170

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகாக் மாவி-
லுற்றதற் டரனுகிப் பரமுத்த னெனவே, யிலகு
சுகத் துடனிருத்தல் சுத்தவா சனையா-மென்பரிந்
நால் வகையாகுங் கருமவா சனையாற், றலைமை
கொண்முத் தர்கள்வே றுவேறுய வொழுக்கஞ்-
சாரினுஞ்செந் நெறிகோண நெறிபெருமா நதிக,
ளலைகடலிற் புகுதல்போன் முடிவினின் மெய்ப்
பரமா-யமந்தருநன் முத்திசுக மொருபரிசென்
றறியே 171

இச்சையுட னிச்சைபிற ரிச்சையெனு
மிவற்று-லியம்பலுறு பிராரப்த மூன்றுவகைப்
படுமா, லச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாகு-
மபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடனவிங்
கறிந்து, வைச்சுமது புரிவித்த விச்சைசெய்யே
னெனினு-மன்னவர்தம் மாணைபோற் செய்வித்த

லநிச்சை யிச்சையநிச் சைகளின்றி யிருந்துமப
லோரா - வின்பதுன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை
வினையாம். 172

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரப்த வினைவந-
லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்முத்தர் கிந்
த, மெய்ப்பொருளை வசிட்டனு ரதன்றுருவா சன்
சீர்-வியாதனொடு சுகன்வாம தேவனருட் சநக,
னொப்பரிய பரதனெழிற் சௌநகனே முதலா-
யுளர்வருத்த நாபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன்,
றுப்புதவு பிராரப்தங் கொளினஞ்ஞா நிக்குஞ்-
சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழி
வாம், 173

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சோத்திரியர்
தமக்கு-மறையொழித லோதலா லன்றியுணன்
முதலா.யெண்ணவருஞ் செயலான்வே றிலாமை
யது போல-விதயந்த முறலொழித லாலன்றிப்
போக, முண்ணுநிலை யதனுலஞ் ஞானமுடை
யோர்க்கு - முணர்வுமய மாய்நின்ற சீவன்முத்தர்
தமக்கு நண்ணிவரும் வேறுபா டிலையெனவே
நவில்வர்-ஞானநூல் பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி
னவரே, 174

தத்துவஞா நத்தினுற் பிரமமடைந் திடுமேற்-
றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்சீவத் துவத்
தை, யத்தலையே யழித்திடுமா தலினுலச் சீவ-
னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கவுட் டன்
மைக், குய்த்தவா த்ரவினுற் கங்கைமுத லவற்று-
ளொழிப்பதனுக் கிசைவர்நாத் துவமதுபோ
லென்றும், பொய்த்தவிலத் துரியவடி வாம்பிர
மத் துவத்திற்-பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங்
குடம்படுஞ்சீ வன்றான். 175

வாதராயணன்முதலோர் போற்சாப முட
னே-மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா
நத்தோ, னேதிலா னலனெனிலவ் வலிதவத்தின்
பலமா-மிலங்குதத் துவஞாந பலமன்று மயின்,
மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி-வழக்
கினுற் றவமிலர்க்குத் தத்துவஞா நந்தா, னேமெத
னிவாஞ் சபாதிக் குச்சாகா மியமே-யேதுநிட்கா
மியதவஞா நத்தினுக்கென் றறியே. 176

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி யிரண்டு-
மேவுமே யெனிலவர்கட் கிருதவமு முளவா,மாத
லினா லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே-யாயி
னெவ்வொன் றேயடையு மதனான்மா றின்றா,
மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலர்க ளாகி-விதியிறத்
துவஞானி களைகிரியா நிட்ட, ரோதுவார் நிந்தை
யெனி லவர்தயக்கும் விடயத்-துழல்பவரா னிந்
தையா தலிற்குறைவின் றாமால் 177

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினைவா சனை
யா-லுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மௌனமே
யுற்றும், பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி
புரிந்தும்-பரிதபித்து மகிழ்ந்துமிகு வேடங்கள்
புனைந்துங், கலைதுறந்து முடையுடுத்துங் கல்வி
பல பயின்றுங்-கல்லாத் பாதர்முயக் கிடையுற்று
மிவ்வா, றலகிறந்த நடையுறினு மருள்விளையாட்
டென்றே-யவன் றனைநம் புகவைய மொருசிறிது
முறாமல்- 178

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ருடம்புமுறா
தொன்றா-யிருந்தசச்சி தானந்த சிவசொரூப மாத.

னன்றிதருவிதேககை வல்லியமென் றிசைப்பர்.
நவின்றவிதை யெய்துமா றெவ்வாற்றா னென்
னிற், பொனன்றவினித் தியகருமா னுட்டானந் தன்
னாற்-புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவமொழி
வதனாற், குன்றலறு சித்தசுத்தி யதனாற்பொய்க்
குடும்பக்-குற்றநிகழ் வதனான்மெய்த் துறவுதற
வதனால். 179

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும மொடுக்க
மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னாற்,
பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்-
புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே, யத்து
வித ஞானமத னாலவித்தை நாச-மதனாற்பொய்த்
துவிதமயக் கழிதலத னானே, மெத்துசுக துக்க
நினை வொழிவதனால் விருப்பு-வெறுப்பறுத
லதனாலொணா விதிவிலக்கோய் வதனால், 180

வினையிரண்டு மகறலதனாற்றிறக பாவ-விச்
சிந்தி யதனானே பாசமெலா மொழிதல், பினை
யறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்-
பெயர்சாதி குறிபெறா தொன்றாகி வாக்கு, மநமி

றந்து நித்தியா நந்தமய மாகி-மறிவிலா விதேக கை வல்லியம்வந் தெய்து, மௌனவறிந்து தணிந் திடுக சுருதிகுரு பரனு-லின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறுமுத் தமரே. 181

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொல் பொருளை - விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக் காட்டிப், போதமய மாகியபே ரானந்தத் தழுத் தும்-பொருவிகந்த விந்நூலை முத்திபெறற்குரிய, சாதநநான் கினையுமடைந் தெவரானு மென்றுந்- தடுப்பரிய பிறவிநோய் தனிப்பதனுக் கெண்ணி, யாதரவி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு-மன்பு டையோர் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே.

வேதாந்த சூடாமணி முற்றுப் பெற்றது.

பாயிரம் உள்படச் செய்யுள் 184.

சர்வஞ்சின்மயம்.

முதற் குறிப்பு அகராதி.

49 முதல் எழுத்தைக் கொண்டது.

முதல் நினைப்புக் கவி 185.

எண் சீர்க் கழி நெடி லடி ஆசிரிய விருத்தம்.

உலதருண அருமறை சீர்வேத சாற்றி
உரைத்தஅப் பிரவாய்த்த விடயமது நித்தி,
சலசமை ஆத்தஉடம் பினைமூட உலக
சாதரு சகநானு அனையவன அறிய,
நிலசுடமு பகர்இங்கி புகலலதி ருந்தி [மதிதத,
நிரவயவ சுருதிஅத்தி யாரோப ஆகமுத
உளவெம்மை ஆதவிசீ வன்மாது விரியும்
உரைசாற்ற பெற்றதாய் நீர்விழு ஒலாவே. (1)
ஒலா அருவி சூத்திசித் திரஅகிவி ரிஞ்ச
ஓர்வடிசித் திறநீங்கி யவிபோற்றி நியம,
விலாமிகும சிவஞென் ஈசன்வடி இந்து
விளங்(கு)அனைய பிரமொடு விண்சீவசேத,
அலாவிரிபொய் புலமில்கந மாயைவரு அப்ப
அவித்தைஇரு கொன்மக உரைப்பசத் துவகு,
துலா அப்பெ இகரண புத்திஅங்கி நின்றி
தும்மல்சாற் றின்கந்த ஈங்குதெரி அவிவே. (2)
அவிசுருதி விருத்திபொய்ப்ப பொருள்இறைவஈச
அப்பொருள் அண்சிவ பரதீவி பற்றி
மெலிநெருப் ஆங்கார மைந்தர்பெரும் பஞ்ச
மேய்ந்ததிரி அநுபவவி லங்குசொற் அந்த,

நலிமன்ற அங்நஇருந் தவாசீல வெயிலி
நடுக்கசொப் பநஇத்தி வெப்பினேன்
விலிபுன்க ருத்தனு துரியகட சங்க [இசைப்பில்,
விரிந்தஉரை அரைதற்ப கங்கையினில் ஒலுவே. (3)
ஒலுமுன்ன விருத்ததற் பதஇகலி தூய
ஒருமலர் கடத்தொடுங் அவ்அருமை சூத,
செலுவனை அவைகூறு கடத்தினுக் இந்த
செப்பதரு ஓங்கார அன்றியப கர்ந்த,
சலுமடிவி பந்தம்வேண் டும்தகக குறைய
சாற்றமரு வலுஉண்டி கடாதிவிட சச்சி,
தலுசங்க தக்கமா மித்தையெனு ஞான
எல்தத்து வந்துசிமுற் அறிபரம வலையே. (4)
வலைஅதன செஞ்ஞாநி பெற்றஅறை விடய
வந்தம தடத்திசீ வஞ்ஞாந குறிகள்,
இலைதெரிவ மறைப்பவந் தனைஉலக இச்சை
இப்பமண் தத்துவ வாதாரா வேத,
நுலைஉலகி என்றமுத் திவினைவேத நூற்றெண்
பத்தைந்து கவியினுட் பொருளினைத் திரமும்,
தலைவர்கள் நினைந்துதொழு மாதேவ சேவன்,
தண்ணழித் தோடவிழ் கமலம்வா ழியவே. (5)
ஆக விருத்தம் 5க்கு நினைப்புக் கவி185,

		பிழை	திருத்தம்
2	2	விவேகா	விவேக
3	12	சிநதர	சித்தா
	14	பரிக்சேத	பரிச்சேத
4	20	பதனுல	பதனுல்
5	1	தெறித்த	தெரித்த
	7	மெடுயிர்	மொடுயிர்
	13	ஒன்று	என்று
	15	இங்ஙன	எங்ஙன
	20	யிவையைச்	யிவையைந்
6	8	தாகந	தாகந்
	13	சடுமாய்	படுமால்
7	11	ஆததமுடன்	ஆத்தமுடன்
8	16	41	11
9	8	உறிடுபவன்	கூறிடுபவன்

1

		பிழை.	திருத்தம்
	12	வறைகுவர்	றறைகுவர்
	15	சீவந	சீவர்
10	5	கிடை	முடை
	15	குாவ	குரவன்
	20	னுத்தேச	லுத்தேச
11	2	விலக்கன	விலக்கண
	7	என்றே	அன்றே
	14	யுச	யுறு
	18	தத்தன்னெனி	தத்தனெனி
12	3	துதவே	துதலே
13	8	ஞிமிறின்ங்கள்	ஞிமிறினங்கள்
	17	யுஞ்ச	யுந்த
	18	சிதந	சிதா
14	9	மத்சி	மத்தி

		பிழை	திருத்தம்
	10	விளத்தத்	விளத்தல்
		றுணர்ந்தலில்	றுணர்த்தலில்
16	7	அனவு	அளவு
	,,	போதி	போது
	13	வச்சிந்தா	வச்சிங்கா
	"	மெடு	மொடு
	16	டத்துனிதம்	டத்துவிதம்
	,,	ஒனு	எனு
	20	தமி	துமி
17	18	பரிக்	பரிச்
21	7	குவிர்	குளிர்
	11	கிலர்	கிலா
	12	தோவரும்	தேர்வரும்
22	13	ரூபாய்	ரூபமாய்

2

		பிழை	திருத்தம்
2	26	கிலேவுல	கியவுல
,,	9	பேல	போல
29	9	பெரரு	பொரு
31	14	சீவச்ம்	சீவசம்
,,	16	கும	கும்
33	19	கச்யிற்	கயிற்
38	9	ருயினு	லாயினு
40	18	றிலரமை	றிலாமை
42	13	பதிக்	பதித
"	17	வித்கையுங்	வித்தையுங்
43	9	லக்ங்	லாங
48	12	முதமன	முதலன
52	3	கியமாம	கியமாம்
53	16	வினய	லினய
56	18	வெதித்றத்து	பெத்திறத்து

		பிழை	திருத்தம்
58	9	றக்கஞு	றக்கஞ்
,,	20	மாமிறனமா	மாமிறன்மா
59	5	மகிந்து	மகிழ்ந்து
60	10	பருமைகா	புருமைகா
65	12	பளகயை	பகையை
69	14	யலதாகர	யலதாகா
70	8	றுறல்	றுதல்
,,	16	நடபு	நட்பு
,,	19	மில்ா	மிலா
71	4	வந்தர	வந்தா
,,	7	பொறி	பொறி
,,	13	வறமுதவு	வறமுதவு
,,	17	நிடத்து	ரிடத்து
73	4	புறிந்து	புரிந்து
,,	7	பாதிகாச்	பாதிகாந்
,,	13	கடவிற்	கடலிற்
74	5	விளவர	விளவா
75	15	தவத்திள	தவத்தின்
,,	19	ணிவாஞ்	ணிலாஞ்
77	9	மூதகி	முதகி
,,	15	விருப்யு	விருப்யு

17	வேதாந்த சூடாமணி, சந்தோஷ தாயினி உரை	0	50
18	மகா ராஜத் துறவு-மகப் பிரசாதினி உரை	5	00
19	பக்தி (வைராக்ய) சதகப் பத உரை, பொழிப் புரை	2	00
20	மேற்படி உரை, உதாரணக் கவி பக்திரச உரை	1	50
21	வைராக்ய தீபம், பத உரை, பொழிப்புரை	1	00
22	மேற்படி உரை உதாரணக் கவி சுடர் உரை	0	50
23	சீடாசாரம், பால போதினி உரை	1	00
24	திரு எம் பாவை, திருப் பள்ளி எழுச்சி மணி மாலை, சிறு சுடர் உரை	0	50
25	பக்தி சதக தோத்திரம்-தோத்திரப் பிரகாச உரை	0	75
26	மந்திர உபதேசம் வசநம்	0	19
27	சூட்டுக் கோல், கட்டாரி, புச்சம், கண்டநம். வசநம்	0	25
28	திரு எம் பாவை-திருப் பள்ளி எழுச்சி பத உரை	1	00
29	திருக் களர், வீர சேகர ஞான தேசிகர் சரிதம் வசநம்	0	25
30	மார்கழித் திங்கள் பாராயண மஞ்சரி கவி (62)	1	00
31	மஹாத்ம சரிதாமிருதம் 80 பெயர் சரிதம். வசநம்	0	50
		5	00

32	ஒன்பது துறவியர் பாடிய அருட்பா மாலை கவி 280	1 00
33	வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி (9) சேர்ந்தது	3 00
34	வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நத் திரயம், விவேக சூடாமணி கவி 671, அஞ்ஞ வதைப் பரணி கவி 494, பஞ்ச தசி கவி 796 (3)சேர்ந்ததுகவி (1961)	3 00
35	கைவல்ய நவநீதம் கவி 288	0 50
36	பகவற் கீதை கவி 545, 1 25. 4 பஞ்ச தசி கவி 796	0 62
37	பிரஹ்ம கீதை கவி 547,	0 38
38	வாசிட்டம் கவி (2055)	2 25
39	கோவிலூர் மடத்தின், அத்புத மகிமா அகூபாரம்	0 75
40	கைவல்ய நவநீதம், தத்துவார்த்த தீபிகை உரை உதாரணக் கவி 233-க்கு, ஆதித்தன் உரை	2 50
41	ஈசுவர கீதை, ரஹஸ்யார்த்த விளக்க உரை	2 50
42	சதுர்த் தச விஷயாப் பிரகாசிகை	0 50
43	ஈசுவர கீதை கவி 338,	0 25
44	கைவல்ய நவ நீதம், கிருத பாஷ உரை	3 00
45	கைவல்ய நவநீதம், பத சார உரை	3 50
46	கைவல்ய நவநீத ஆராய்ச்சி	0 50
47	ஸ்தோத் திரயம் மூன்று சேர்ந்தது	3 00